

1.

Lag
om djursjukdomar

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att förebygga och minska förekomsten av djursjukdomar i syfte att främja djurens hälsa, trygga människors hälsa samt säkerställa livsmedlens säkerhet och trygga verksamhetsbetingelserna för husdjursproduktionen.

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs det om bekämpning av djursjukdomar, vilket omfattar förebyggande av djursjukdomar, övervakning av djurens hälsotillstånd och förekomsten av djursjukdomar samt åtgärder som behövs för att utrota djursjukdomar och förhindra deras spridning.

Med djursjukdom avses i denna lag sjukdom eller smitta som direkt eller indirekt kan överföras från ett djur till ett annat eller till en människa.

Denna lag ska inte tillämpas på sådana krav eller åtgärder som syftar till att förhindra att djursjukdomar sprids till landet från djur, djurprodukter och andra föremål som eventuellt sprider djursjukdomar vid import till Finland från länder utanför Europeiska unionen eller vid transitering genom Finland från

dessa länder, till den del som bestämmelser om detta finns i lagen om veterinär gränskontroll (1192/1996).

3 §

Lagstiftningen i Europeiska unionen

Denna lag tillämpas också på genomförandet av följande rättsakter som gäller bekämpning av djursjukdomar som utfärdats av Europeiska unionen och av rättsakter som utfärdats med stöd av dem, till den del inte något annat föreskrivs om genomförandet någon annanstans i lag:

1) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati, nedan TSE-förordningen,

2) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 998/2003 om djurhälsovillkor som skall tillämpas vid transporter av sällskapsdjur utan kommersiellt syfte och om ändring av rådets direktiv 92/65/EEG, nedan förordningen om sällskapsdjur,

3) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2160/2003 om bekämpning av salmonella och vissa andra livsmedelsburna zoonotiska smittämnen, nedan zoonosförordningen,

4) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt

bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, nedan kontrollförordningen,

5) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 854/2004 om fastställande av särskilda bestämmelser för genomförandet av offentlig kontroll av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel, samt

6) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1069/2009 om hälsobestämmelser för animaliska biprodukter och därav framställda produkter som inte är avsedda att användas som livsmedel och om upphävande av förordning (EG) nr 1774/2002.

Lagen ska dessutom tillämpas på genomförandet av följande rättsakter på lägre nivå som utfärdats med stöd av Europeiska unionens rättsakter, till den del inte något annat föreskrivs om genomförandet någon annanstans i lag.

1) Rådets direktiv 64/432/EEG om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen,

2) Rådets direktiv 82/894/EEG om anmälan av djursjukdomar inom gemenskapen,

3) Rådets direktiv 88/407/EEG om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av djupfrysad sperma från tamdjur av nötkreatur,

4) Rådets direktiv 89/556/EEG om djurhällsovillkor för handel inom gemenskapen med och import från tredje land av embryon från tamdjur av nötkreatur,

5) Rådets direktiv 89/662/EEG om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden,

6) Rådets direktiv 90/425/EEG om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden,

7) Rådets direktiv 90/426/EEG om djurhällsovillkor vid förflyttning och import av hästdjur från tredje land,

8) Rådets direktiv 90/429/EEG om djurhälsokrav som är tillämpliga vid handel inom gemenskapen med och import av sperma från tamdjur av svin,

9) Rådets direktiv 90/539/EEG om djurhällsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg,

10) Rådets direktiv 91/68/EEG om djurhällsovillkor för handeln med får och getter inom gemenskapen,

11) Rådets direktiv 92/35/EEG om kontrollregler och åtgärder för bekämpning av afrikansk hästpest,

12) Rådets direktiv 92/65/EEG om fastställande av djurhälsokrav i handeln inom och importen till gemenskapen av djur, sperma, ägg (ova) och embryon som inte faller under de krav som fastställs i de specifika gemenskapsregler som avses i bilaga A.I till direktiv 90/425/EEG, nedan direktiv 92/65/EEG.

13) Rådets direktiv 92/66/EEG om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av Newcastle sjukan,

14) Rådets direktiv 92/118/EEG om djurhälso- och hygienkrav för handel inom gemenskapen med produkter, som inte omfattas av sådana krav i de särskilda gemenskapsbestämmelser som avses i bilaga A. I till direktiv 89/662/EEG och, i fråga om patogener, i direktiv 90/425/EEG, samt för import till gemenskapen av sådana produkter,

15) Rådets direktiv 92/119/EEG om införande av allmänna gemenskapsåtgärder för bekämpning av vissa djursjukdomar och särskilda åtgärder mot vesikulär svinsjuka,

16) Rådets direktiv 96/93/EG om certifiering av djur och animaliska produkter,

17) Rådets direktiv 2000/75/EG av den 20 november 2000 om fastställande av särskilda bestämmelser om åtgärder för bekämpning och utrotning av bluetongue,

18) Rådets direktiv 2001/89/EG om gemenskapsåtgärder för bekämpning av klassisk svinpest,

19) Rådets direktiv 2002/60/EG om särskilda bestämmelser för bekämpning av afrikansk svinpest och om ändring av direktiv 92/119/EEG beträffande Teschensjuka och afrikansk svinpest,

20) Rådets direktiv 2002/99/EG om fastställande av djurhällsoregler för produktion, bearbetning, distribution och införsel av produkter av animaliskt ursprung avsedda att användas som livsmedel,

21) Rådets direktiv 2003/85/EG om gemenskapsåtgärder för bekämpning av mul- och klövsjuka, om upphävande av direktiv 85/511/EEG och beslutet 89/531/EEG och

91/665/EEG samt om ändring av direktiv 92/46/EEG,

22) Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/99/EG om övervakning av zoonoser och zoonotiska smittämnen, om ändring av rådets beslut 90/424/EEG och om upphävande av rådets direktiv 92/117/EEG,

23) Rådets direktiv 2005/94/EG om gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa och om upphävande av direktiv 92/40/EEG, samt

24) Rådets direktiv 2006/88/EG om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk och om förebyggande och bekämpning av vissa sjukdomar hos vattenlevande djur.

4 §

Förhållande till annan lagstiftning

Bestämmelser om bekämpande av djursjukdomar som inverkar på livsmedelssäkerheten finns också i livsmedelslagen (23/2006). Bestämmelser om åtgärder för att skydda befolkningen från sjukdomar som smittar från djur finns också i lagen om smittsamma sjukdomar (583/1986). Bestämmelser som syftar till att säkerställa kvaliteten och säkerheten hos foder för att trygga djurhälsan och kvaliteten på livsmedel finns också i foderlagen (86/2008).

Bestämmelser om obligatoriska och permanenta system för identifiering av djur finns i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010). Bestämmelser om tillverkning, import, distribution och försäljning samt annan överlåtelse till förbrukning av läkemedel finns i läkemedelslagen (395/1987). Bestämmelser om användning av och tillsynen över läkemedel och andra ämnen som är avsedda för behandling av djur samt om användning av och tillsynen över redskap som är avsedda att användas vid medicinsk behandling av djur finns i lagen om medicinsk behandling av djur (617/1997).

Bestämmelser om skötseln av de uppgifter som föreskrivs för kommunalveterinären enligt denna lag samt om ersättning som av statens medel ska betalas till kommunen för utförandet av dessa uppgifter finns i veterinärvårdslagen (765/2009).

5 §

Klassificering av djursjukdomar

I denna lag indelas djursjukdomar i djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga djursjukdomar samt andra djursjukdomar.

Djursjukdomar som ska bekämpas indelas vidare i

1) *djursjukdomar som ska övervakas*, djursjukdomar som till den grad orsakar ekonomisk skada för djurhållningen, skada på vilda djurstammar, fara för människors hälsa eller skada för export av och handel med djur eller varor att det för tryggheten av dessa är viktigt att bekämpa sjukdomen,

2) *farliga djursjukdomar*, djursjukdomar som i betydande grad försvårar husdjursproduktionens verksamhetsbetingelser, orsakar betydande skada på vilda djurstammar, i betydande utsträckning hindrar eller försvårar export av och handel med djur eller produkter eller som kan smitta från djur till människa och orsaka allvarlig sjukdom hos människor, samt,

3) *djursjukdomar som lätt sprider sig*, djursjukdomar som uppfyller villkoren i 2 punkten och som dessutom särskilt lätt sprids genom direkt eller indirekt beröring.

För att en djursjukdom ska ges benämningen djursjukdom som ska bekämpas förutsätts det att man genom att bekämpa sjukdomen kan påverka dess förekomst. Om det är ändamålsenligt med hänsyn till de skador som djursjukdomen förorsakar eller med tanke på bekämpningsåtgärdernas effektivitet kan en djursjukdom ges benämningen djursjukdom som ska bekämpas endast inom ett visst, geografiskt avgränsat område eller endast i fråga om vissa djurslag eller produktionsformer. En djursjukdom kan ges benämningen djursjukdom som ska bekämpas även om man inte med säkerhet känner till hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprids eller vilka skador den kan förorsaka, om sjukdomen anses medföra omedelbar fara för djurs eller människors hälsa,

En djursjukdom som inte är en sjukdom som ska bekämpas kan ges benämningen anmälningspliktig djursjukdom, om det är nödvändigt att övervaka förekomsten av

sjukdomen i syfte att skydda människors eller djurs hälsa eller för att trygga handel med eller export av djur eller produkter. En sjukdom kan ges benämningen anmälningspliktig sjukdom även om man inte har full klarhet om dess smittsamhet, om övervakning av sjukdomen anses vara nödvändigt.

Djursjukdomar som ska bekämpas och anmälningspliktiga sjukdomar benämns, och djursjukdomar som ska bekämpas klassificeras, genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet enligt de kategorier som avses i 2 mom. Vid benämningen och klassificeringen ska Europeiska unionens lagstiftning samt de internationella fördrag som är bindande för Finland beaktas.

6 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *ny, allvarlig djursjukdom* en ny sjukdom som är mycket sällsynt eller som endast förekommer i tropiska länder eller hos djurarter som inte förekommer i Finland, som till sina skadliga verkningar kan jämföras med sjukdomar som ska bekämpas och som, på grund av att man inte har tillräckliga kunskaper om den eller för att dess förekomst i Finland inte anses vara sannolik, inte har getts benämningen sjukdom som lätt sprider sig, farlig sjukdom eller anmälningspliktig sjukdom.

2) *zoonos* en djursjukdom som på naturlig väg direkt eller indirekt kan överföras mellan djur och människa,

3) *mottaglig art* en djurart som man på basis av en vetenskaplig utredning vet eller antar att kan smittas av en djursjukdom eller som i Europeiska unionens lagstiftning har fastställts som en mottaglig art,

4) *fjäderfå* fåglar som föds upp eller hålls i fångenskap för produktion av kött, konsumtionsägg eller andra produkter, för vidmakt-hållande av stammen för fjädervilt eller för alla former av program för uppfödning med tanke på produktion av ovan nämnda fåglar,

5) *nötkreatur* samtliga tama nötkreatursraser, bison och vattenbuffel,

6) *apor* arter inom underordningen simiæ och prosimiæ,

7) *sällskapsdjur* sällskapsdjur som avses i förordningen om sällskapsdjur,

8) *vattenlevande djur* fiskar och vattenlevande kräftdjur eller blötdjur,

9) *vattenbruksdjur* vattenlevande djur som odlas i en vattenbruksanläggning, härrör från en vattenbruksanläggning eller är avsedda att levereras till en vattenbruksanläggning,

10) *vektor* ett vattenlevande djur eller ryggradslöst landdjur som kan sprida en djursjukdom från ett djur till ett annat, från ett djur till en människa eller från en människa till ett djur utan att själv insjukna,

11) *könsceller* befruktade eller obefruktade könsceller som är avsedda för reproduktion av djur, exempelvis däggdjurs äggceller och sperma, kläckägg och sperma från fåglar samt rom och mjölke från fiskar och andra vattenlevande djur,

12) *embryon* däggdjurs tidiga utvecklingsstadier som avses bli överförda till ett mottagardjur,

13) *djurprodukter* vilken som helst produkt från ett levande eller dött djur genom vilken en djursjukdom kan spridas, exempelvis ett livsmedel eller en biprodukt, inklusive djurkadaver, könsceller, embryon samt gödsel och andra sekret,

14) *aktör som är ansvarig för djur* en aktör som är ansvarig för djur som avses i lagen om ett system för identifiering av djur,

15) *djurhållningsplats* en djurhållningsplats enligt lagen om ett system för identifiering av djur,

16) *aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats* en aktör som äger eller innehar en djurhållningsplats,

17) *veterinär* en person som med stöd av lagen om utövning av veterinäryrket (29/2000) har rätt att utöva veterinäryrket i Finland,

18) *tillsynsmyndighet* Livsmedelssäkerhetsverket, regionförvaltningsverket eller kommunalveterinären,

19) *avlivning av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör och där det kött som fås inte är avsett att användas som livsmedel,

20) *slakt av djur* en åtgärd som leder till att ett djur dör och där det kött som fås är avsett att användas som livsmedel,

21) *rensning av fisk* urtagning av fiskarnas inälvor i syfte att använda fiskarna som livsmedel,

22) *rensningsanläggning* en i livsmedelslagen avsedd livsmedelslokal där man rensar fisk,

23) *samling av embryon* samling av embryon från donatordjur,

24) *produktion av embryon in vitro* produktion av embryon ur äggceller som samlats från däggdjur,

25) *utsläppande på marknaden* utbudande till försäljning eller försäljning eller varje annan form av överlåtelse mot ersättning eller utan ersättning, dock inte överlåtelse inom samma djurhållningsplats,

26) *karantän* en djurhållningsplats där djur hålls isolerade i syfte att utreda om en djursjukdom förekommer bland dem,

27) *medlemsstat* en medlemsstat i Europeiska unionen samt stater som vid tillämpningen av Europeiska unionens lagstiftning om verksamheten på Europeiska unionens inre marknad jämföras med medlemsstater i Europeiska unionen med stöd av ett avtal som ingåtts mellan Europeiska unionen och staten i fråga,

28) *uppsamlingscentral för djur* en djurhållningsplats där djur från flera olika djurhållningsplatser samlas upp för att bilda partier som ska saluföras,

29) *djurförmedlare* en djurförmedlare som avses i lagen om ett system för identifiering av djur,

30) *laboratorium* ett forskningsinstitut, diagnostiskt laboratorium eller analytiskt laboratorium eller vilken som helst annan plats där prover från djur eller från deras livsmiljö undersöks eller analyseras.

2 kap.

Förebyggande och övervakning av djursjukdomar

7 §

Åtgärder för att skydda en djurhållningsplats från djursjukdomar

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats är skyldig att se till att man vid

djurhållningen iakttar förfaranden som med hänsyn till djurhållningsplatsens verksamhet i tillräcklig utsträckning förhindrar att djursjukdomar som ska bekämpas sprids till platsen. Om djurhållningsplatsen är ett i livsmedelslagen avsett primärproduktionsställe ska aktören dessutom utarbeta en skriftlig beskrivning av ovan nämnda förfaranden.

Genom förordning av statsrådet får utfärdas närmare bestämmelser om förfarandena enligt 1 mom., om risken för att djursjukdomar som ska bekämpas kan förekomma på djurhållningsplatsen är större än normalt på grund av antalet djur eller produktionstypen, om de djursjukdomar som förekommer på djurhållningsplatsen av ovan nämnda orsaker bedöms utgöra ett allvarligt hot mot eller orsaka allvarlig skada för andra djurhållningsplatser, för människors hälsa eller för miljön, eller om Europeiska unionens lagstiftning för bekämpning av zoonoser förutsätter det.

8 §

Obligatorisk hälsoövervakning

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats ska på platsen genomföra övervakning av en viss djursjukdom som ska bekämpas, nedan hälsoövervakning, om djurhållningsplatsen är sådan att det finns en särskild risk för att den sjukdomen förekommer eller sprider sig, och om det är nödvändigt att regelbundet övervaka förekomsten av sjukdomen i syfte att genomföra Europeiska unionens rättsakter eller för att kontrollera spridningsrisken. I detta syfte ska man på djurhållningsplatsen övervaka djurens hälso-tillstånd, ta eller låta ta de prover på djuren som behövs för diagnostik av djursjukdomen, sända proverna till ett laboratorium för analys samt föra journal över provtagningar och provförsändelser. Vid behov ska djurhållningsplatsen sända uppgifter om resultaten av provanalysen till tillsynsmyndigheten och göra en anmälan hos myndigheten om nya djur som tagits in på djurhållningsplatsen.

På djurhållningsplatser som omfattas av hälsoövervakning ska kommunalveterinären regelbundet, och med sådana intervall som är ändamålsenliga med tanke på övervakningen av sjukdomen, företa inspektioner för att

klarlägga huruvida skyldigheterna enligt 1 mom. har fullgjorts och huruvida den djursjukdom för vars bekämpning hälsoövervakningen genomförs förekommer på djurhållningsplatsen. I samband med inspektionerna ska kommunalveterinären ta de prover som behövs för diagnostik av sjukdomen.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelse om vilka djurhållningsplatser och djursjukdomar hälsoövervakning enligt 1 mom. ska gälla samt utfärdas närmare bestämmelser om skyldigheterna enligt 1 mom. Närmare bestämmelser om antalet prover, provtagningsfrekvensen samt sättet på vilket proverna ska tas och sändas för analys utfärdas emellertid genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom utfärdas närmare bestämmelser om den myndighetstillsyn som avses i 2 mom.

9 §

Frivillig hälsokontroll och fastställande av hälsokategorier för djurhållningsplatser

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats har rätt att få en hälsokategori fastställd för den enligt en hälsoklassificering som beskriver den risk för spridning av en djursjukdom som platsen medför, om han eller hon förbinder sig att på djurhållningsplatsen genomföra frivillig hälsokontroll som avser sjukdomen i fråga och uppfyller förutsättningarna för kontroll.

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats som har förbundit sig att genomföra frivillig hälsokontroll ska låta företa regelbundna hälsoinspektioner av djuren, ta eller låta ta de prover på djuren som behövs för diagnostik av djursjukdomen, sända proverna till ett laboratorium för analys samt föra journal över provtagningar och provförsändelser. Han eller hon ska också iaktta de förbud, villkor och begränsningar som ingår i hälsokontrollen och som gäller anskaffning av djur eller könsceller eller embryon av djur som tillhör mottagliga arter från djurhållningsplatser som inte har förbundit sig till hälsokontroll eller som hör till en lägre hälsokategori, samt uppfylla de skyldigheter

som gäller märkning av djur och journalföring av djur, könsceller och embryon.

Djurhållningsplatser som har förbundit sig till hälsokontroll indelas i hälsokategorier enligt graden av säkerhet med vilken de är fria från den djursjukdom som övervakas genom programmet. Vid klassificeringen beaktas misstänkta och konstaterade fall av djursjukdomar hos djuren på djurhållningsplatsen eller hos djur som har kommit i kontakt med dem, resultaten av de undersökningar som avses i 1 mom. samt hur länge hälsokontroller har genomförts på djurhållningsplatsen. På övervakningen av djurhållningsplatser som har förbundit sig till frivillig hälsokontroll tillämpas bestämmelserna i 8 § 2 mom.

Bestämmelser om de djurhållningsplatser och djursjukdomar som omfattas av hälsokontroll enligt 1 mom., om de förbud, villkor, begränsningar och skyldigheter enligt 2 mom. som ingår i hälsokontrollen, om frekvensen för de hälsoinspektioner som utförs inom ramen för hälsokontrollen samt om den hälsoklassificering som hänför sig till hälsokontrollen utfärdas genom förordning av statsrådet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om hälsoinspektioner, provtagning, sändning av prover samt journalföring av prover enligt 1 mom. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas dessutom närmare bestämmelser om den myndighetstillsyn som avses i 3 mom.

10 §

Förbindelse till frivillig hälsokontroll samt beslut om hälsokategori

En aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats som vill förbinda sig till frivillig hälsokontroll ska anmäla saken till tillsynsmyndigheten. Regionförvaltningsverket beslutar om vilken hälsokategori den till hälsokontroll förbundna djurhållningsplatsen ska tillhöra.

Regionförvaltningsverket kan återta ett beslut om hälsokategori om djurhållningsplatsen inte iakttar de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som avses i 9 § 2 mom. Regionförvaltningsverket ska också återta ett beslut om hälsokategori om den aktör som

ansvarar för djurhållningsplatsen på eget initiativ gör en anmälan hos verket om att han eller hon upphör med hälsokontrollen på den berörda djurhållningsplatsen.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar som avses i 1 och 2 mom. och om det förfarande som ska iakttas i samband med anmälningarna.

11 §

Obligatorisk vaccinering och annan behandling av djur

För att avvärja en djursjukdom som ska bekämpas kan man genomföra obligatorisk vaccination eller behandling av djur, t.ex. läkemedelsbehandling, om djursjukdomens förekomst i landet inte kan förhindras eller begränsas utan oskäliga kostnader eller förluster och om förekomsten av sjukdomen orsakar allvarlig skada för djurhållningen eller för människors hälsa eller om Europeiska unionens lagstiftning kräver det. Skyldigheten att vaccinera eller ge behandling kan utsträckas till att gälla alla sådana djur som tillhör mottagliga arter för vilka ett vaccin finns eller en läkemedelsbehandling kan ges, eller endast sådana djur eller djurhållningsplatser i fråga om vilka det finns en särskild risk för att sjukdomen kan förekomma och spridas vidare eller som har drabbats av en sjukdom som kan medföra särskild skada för djurhållningen eller för människors hälsa.

En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att se till att de djur som vaccinationsskyldigheten eller skyldigheten att ge behandling gäller vaccineras eller behandlas på det sätt som krävs. Han eller hon ska också märka de djur som har vaccinerats eller behandlats och föra journal över vaccinationer eller behandlingar om detta krävs för bekämpning av djursjukdomen, samt hos tillsynsmyndigheten göra behövliga anmälningar om vaccinationer eller behandlingar. I syfte att följa med effekterna av vaccinationerna ska tillsynsmyndigheten företa sådana undersökningar som gäller vaccinerade och icke vaccinerade eller behandlade och icke behandlade djur som behövs.

Bestämmelser om genomförande av obligatoriska vaccinationer eller behandlingar, om de djur och djurhållningsplatser som vaccinationskyldigheten eller skyldigheten att ge behandling ska gälla, om de vaccin eller behandlingar som ska användas, om vaccinerings- eller behandlingsmetoden, om frekvensen för vaccinationer eller behandlingar samt om märkningskyldighet, journalföringsplikt samt skyldighet att lämna uppgifter i fråga om vaccinationer eller behandlingar, utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan också utfärdas närmare bestämmelser om myndighetsundersökningar i samband med vaccinationer eller behandlingar.

Utöver det som bestäms ovan i denna paragraf kan Livsmedelssäkerhetsverket för att avvärja en djursjukdom som ska bekämpas genomföra betesvaccinering av vilda djur.

12 §

Ordande av djurställningar och andra motsvarande tillställningar

Den som ordnar en utställning av nötkreatur, får, getter, svin eller fjäderfän eller någon annan, motsvarande tillställning där sådana djur tillfälligt samlas från flera olika djurhållningsplatser ska se till att endast friska djur som inte misstänks lida av en djursjukdom förs till tillställningen. Han eller hon ska också se till att nötkreatur, får, getter, svin och fjäderfän avskiljs från sådana andra djurslag på platsen för tillställningen som kan vara infekterade med djursjukdomar som kan överföra smitta till de ovan nämnda djuren.

Närmare bestämmelser om hälsokraven i fråga om nötkreatur, får, getter, svin eller fjäderfän som förs till sådana tillställningar som avses i 1 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

Frisläppning av djur i naturen

Inget djur som misstänks lida av en sjukdom som ska bekämpas eller någon annan djursjukdom som kan medföra skada för

andra djur eller för människor får släppas ut i naturen.

Närmare bestämmelser om hälsotillståndskraven i fråga om djur som släpps ut i naturen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

3 kap.

Anmälan av djursjukdomar och övervakning av sjukdomsläget

14 §

Skyldighet att anmäla djursjukdomar

Om en aktör eller annan person som är ansvarig för djur som på arbetets vägnar eller i samband med hobbyverksamhet deltar i undersökning, skötsel, hantering, transport, avlivning, slakt, jakt, fångst, rensning eller observation av djur misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska han eller hon utan dröjsmål anmäla saken till kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket. En aktör som är ansvarig för djur ska också till den nämnda myndigheten anmäla sådant massinsjuknande eller sådan massdöd av djur samt sådana väsentliga förändringar i djurs beteende eller produktivitet som kan tyda på förekomst av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig sjukdom.

Närmare bestämmelser om de förändringar som avses i 1 mom. och om innehållet i anmälan samt om det förfarande som ska iaktas i samband med anmälningarna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Anmälningsplikt för veterinärer och laboratorier

En veterinär som misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas, en anmälningspliktig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom, ska trots tystnadsplikten anmäla

saken till kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket. En djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom ska anmälas utan dröjsmål.

Vad som bestäms om veterinärer i 1 mom. gäller också laboratorier, oavsett om prov har sänts för analys för diagnostik av den berörda sjukdomen eller med tanke på någon annan undersökning.

16 §

Tillsynsmyndighetens anmälningsplikt

Om kommunalveterinären misstänker eller konstaterar att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas, en anmälningspliktig djursjukdom eller en ny, allvarlig sjukdom, eller om kommunalveterinären tar emot en anmälan som avses i 14 eller 15 §, ska han eller hon anmäla saken till regionförvaltningsverket. Kommunalveterinären ska dessutom varje månad till regionförvaltningsverket sända ett sammandrag av alla fall av djursjukdomar som ska bekämpas, anmälningspliktiga sjukdomar och nya, allvarliga sjukdomar som har konstaterats på hans eller hennes tjänsteområde.

Regionförvaltningsverket ska delge Livsmedelssäkerhetsverket de anmälningar som avses i 1 mom. och 14 och 15 § som regionförvaltningsverket har tagit emot. Dessutom ska regionförvaltningsverket varje månad sända Livsmedelssäkerhetsverket en sammanställning av de sammandrag som avses i 1 mom. Livsmedelssäkerhetsverket ska anmäla förekomster av djursjukdomar som ska bekämpas eller nya, allvarliga sjukdomar till jord- och skogsbruksministeriet.

Kommunalveterinären och regionförvaltningsverket ska dessutom anmäla sådana sjukdomar som kan medföra fara för människors hälsa till den läkare som vid den berörda hälsovårdscentralen ansvarar för smittsamma sjukdomar.

Närmare bestämmelser om innehållet i de anmälningar och sammandrag som avses i denna paragraf, om den tidsfrist inom vilken de ska göras samt om det förfarande som ska iaktas i samband med dem får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

17 §

Övervakningsundersökningar

Livsmedelssäkerhetsverket övervakar det allmänna hälsotillståndet hos djuren och förekomsten av djursjukdomar utifrån de anmälningar som avses i detta kapitel, de laboratorieundersökningar som Livsmedelssäkerhetsverket utför, de uppgifter och mikrobstammar som myndigheten får från andra laboratorier samt de statistiska uppgifter om sjukdomsfall som veterinärer behandlat som avses i 12 § 1 mom. i lagen om utövning av veterinäryrket.

I syfte att övervaka det allmänna hälsotillståndet hos djuren och förekomsten av djursjukdomar kan Livsmedelssäkerhetsverket besluta att verkställa obligatorisk screening av djur, nedan övervakningsundersökningar, i samband med vilka djur kan undersökas för att klargöra deras hälsostatus och behövliga prover tas från djuren och de produkter som härrör från dem samt från djurhållningsplatsen. Aktörer som är ansvariga för djur och djurhållningsplatser och anläggningar som tar emot djurprodukter är skyldiga att tillåta undersökning av och provtagning på djur i samband med övervakningsundersökningar. En övervakningsundersökning ska genomföras om Europeiska unionens lagstiftning föreskriver detta.

Livsmedelssäkerhetsverket kan verkställa undersökningen själv eller bestämma att någon annan tillsynsmyndighet ska göra det. Livsmedelssäkerhetsverket kan också ålägga en aktör eller anläggning som avses i 1 mom. att ta prover och sända prover för analys i samband med en övervakningsundersökning, om detta är möjligt med beaktande av provernas art och de kunskaper och färdigheter som krävs för uppgiften. Livsmedelssäkerhetsverket kan dessutom med en instans som administrerar ett i 12 § i veterinärvårdslagen avsett nationellt djurvårdshälsoprogram komma överens om provtagning i övervakningssyfte i samband med de veterinärbesök som ingår i programmet.

Utöver det som bestäms i denna paragraf kan Livsmedelssäkerhetsverket verkställa övervakningsundersökningar som avser vilda

djur och sådana prover som har sänts till myndigheten för andra undersökningar.

Närmare bestämmelser om genomförandet av sådana övervakningsundersökningar som avses i Europeiska unionens lagstiftning får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

18 §

Övervakningsplan

Livsmedelssäkerhetsverket ska utarbeta en plan för övervakningen av det allmänna hälsotillståndet hos djuren och förekomsten av djursjukdomar. Av planen ska det framgå vilka övervakningsundersökningar som avses i 17 § man har för avsikt att genomföra, samt hur och i vilken utsträckning prover som sänts till Livsmedelssäkerhetsverket i annat syfte än för övervakningsundersökning kommer att utnyttjas vid övervakningen av djurens allmänna hälsotillstånd och förekomsten av djursjukdomar. Planen ska uppdateras årligen.

4 kap.

Åtgärder vid sjukdomsutbrott

19 §

Primära åtgärder för att förhindra spridning av sjukdom

En aktör som är ansvarig för djur som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, ska om möjligt avskilja djuret från andra djur på djurhållningsplatsen och undvika att förflytta djur, produkter, varor och ämnen som eventuellt kan sprida smitta tills regionförvaltningsverket har beslutat om eventuella fortsatta åtgärder.

En veterinär som misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom ska utan dröjsmål ge den aktör som är ansvarig för djuren råd om de åtgärder som avses i 1 mom.

20 §

Inspektion och provtagning

Om tillsynsmyndigheten misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom eller får en anmälan enligt 14 eller 15 § om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig sjukdom ska myndigheten utan dröjsmål undersöka djuret och ta de prover på djuret som behövs. Tillsynsmyndigheten ska också inspektera andra djur samt foder, strö och andra omständigheter på djurhållningsplatsen och ta de prover från djurhållningsplatsen som behövs. Om det rör sig om ett vilt djur ska tillsynsmyndigheten se till att behövliga prover tas från djurets livsmiljö. Tillsynsmyndigheten ska sända proverna till ett laboratorium där de ska analyseras med lämpliga metoder i syfte att bekräfta eller utesluta misstanken om sjukdom.

Närmare bestämmelser om undersökningen av djur, provtagningens nivå och omfattning, det förfarande som ska iakttas vid sändandet av prover samt om laboratorieundersökning av prover får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

21 §

Formell misstanke om djursjukdom och konstaterade fall av djursjukdom

Om regionförvaltningsverket med stöd av en inspektion enligt 20 §, resultatet av laboratorieundersökningar eller av någon annan välgrundad anledning såsom exempelvis ett samband mellan djuret och en smittkälla misstänker att ett djur har drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig djursjukdom, är det fråga om en formell misstanke om djursjukdom.

Om en formell misstanke om djursjukdom gäller en sjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom eller en ny, farlig djursjukdom och det inte är möjligt att konstatera sjukdom eller utesluta misstanke om sjukdom utan att avliva djuret, kan regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska avlivas.

Ett konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjuk-

dom föreligger om djuret på allmänt godtagna veterinärmedicinska grunder kan konstateras ha drabbats av den berörda sjukdomen eller smittan.

22 §

Utredning om en djursjukdoms ursprung och utbredning

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig sjukdom, ska regionförvaltningsverket företa en utredning om djursjukdomens ursprung och utbredning. Regionförvaltningsverket får anlita kommunalveterinären som hjälp i utredningen. I utredningen ska i behövlig omfattning finnas uppgifter om

1) den tidpunkt då sjukdomen sannolikt har nått djurhållningsplatsen,

2) möjliga smittkällor, exempelvis djur, personer, transportmedel, foder, strö, andra ämnen och varor samt när det gäller vattenlevande djur inkommande vatten,

3) djurprodukter och andra ämnen och varor som sjukdomen kan ha överförts till, samt

4) andra djurhållningsplatser från vilka sjukdomen kan ha överförts till djurhållningsplatsen eller till vilka den kan ha spridits från djurhållningsplatsen eller vars djurbesättning kan ha insjuknat från samma smittkälla.

Kommunalveterinären ska företa inspektion på samtliga andra djurhållningsplatser som avses i 1 mom. 4 punkten och vid behov ta prover från dem.

Närmare bestämmelser om den utredning som avses i 1 mom. samt om de inspektioner och provtagningar som ska företas på de andra djurhållningsplatser som avses i 1 mom. 4 punkten får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Beslut om åtgärder för att förhindra spridning av sjukdom

Vid formell misstanke om djursjukdom eller vid konstaterat fall av en djursjukdom som ska bekämpas eller av en ny, allvarlig

sjukdom, ska regionförvaltningsverket utan dröjsmål vidta de åtgärder som krävs för att förhindra att sjukdomen sprids. I detta syfte kan regionförvaltningsverket, med beaktande av hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprider sig eller de skador den kan förorsaka, genom ett beslut

1) bestämma att djuren på en djurhållningsplats ska isoleras eller hållas inomhus samt förbjuda att djur förflyttas mellan olika djurhållningsenheter på djurhållningsplatsen eller begränsa sådana förflyttningar,

2) bestämma att djurens hälsotillstånd ska övervakas och bestämma om journalföringsplikt i samband med detta,

3) förbjuda att djur, djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida smitta förflyttas från eller till djurhållningsplatsen, begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem samt bestämma om förvaringen eller hanteringen av nämnda produkter, ämnen och varor,

4) bestämma om undersökning av djur och djurprodukter samt djurens livsmiljö på djurhållningsplatsen samt om vaccinering, medicinsk behandling eller annan behandling av djuren på djurhållningsplatsen,

5) bestämma om en aktörs journalföringsplikt, märkningsskyldighet i fråga om djur eller produkter eller skyldighet att göra anmälan till myndigheterna i samband med vaccinering, medicinsk behandling eller annan behandling av djur,

6) begränsa enskilda personers rätt att komma till och avlägsna sig från djurhållningsplatsen i annan omfattning än vad som är nödvändigt,

7) bestämma om användning av redskap, utrustning och skyddskläder vid djurhållningsplatsen samt om rengöring och desinfektion av dessa och av sådana ytor som kommer i kontakt med djurstallar och djur,

8) bestämma om åtgärder som syftar till att förhindra spridning av sjukdomen via vilda djur, vektorer eller sällskapsdjur eller fordon som besöker djurhållningsplatsen,

9) bestämma om behandling eller desinfektion av djurhållningsplatsens eller rensningsanläggningens utloppsvatten samt

10) bestämma om journalföringsplikt i fråga om djur, djurprodukter samt andra produkter och foder på djurhållningsplatsen som

eventuellt kan sprida smitta, till den del detta inte regleras någon annanstans i lag.

Ansvar för genomförande av de åtgärder som bestäms med stöd av 1 mom. åligger den som beslutet gäller. Regionförvaltningsverket kan emellertid bestämma att kommunalveterinären ska sörja för undersökning, vaccinering och medicinsk behandling av djur enligt 1 mom. 4 punkten. Regionförvaltningsverket ska omedelbart delge Livsmedelssäkerhetsverket och jord- och skogsbruksministeriet ett beslut om i 1 mom. avsedda förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som avser att förhindra spridning av en ny, allvarlig djursjukdom.

Regionförvaltningsverket kan i enskilda fall på ansökan bevilja tillstånd till undantag från ett förbud, ett villkor, en begränsning eller en åtgärd som avses i 1 mom., om undantaget inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Bestämmelser om den omfattning i vilken tillsynsmyndigheten ska vidta åtgärder för att bekämpa en enskild djursjukdom samt närmare bestämmelser om åtgärderna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas dessutom närmare bestämmelser om de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder i fråga om vilka ett tillstånd enligt 3 mom. kan beviljas samt utfärdas bestämmelser om tillståndsvillkoren.

24 §

Giltighetstiden för beslut som utfärdas i syfte att förhindra spridning av en sjukdom

Regionförvaltningsverket ska upphäva ett beslut om förbud, villkor, begränsningar och åtgärder enligt 23 § 1 mom. så snart misstanken om djursjukdom har uteslutits. Ett beslut ska också upphävas när man genom laboratorieundersökningar eller på något annat tillfredsställande sätt har kunnat säkerställa att djursjukdomen inte längre förekommer på djurhållningsplatsen eller att den till följd av de åtgärder som vidtagits på djurhållningsplatsen inte längre medför fara för människors eller djurs hälsa.

Om det är nödvändigt för att förhindra spridning av en djursjukdom eller för att bekräfta sjukdomsfrihet ska en aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats och som vidtar åtgärder för att på djurhållningsplatsen utrota en sjukdom som ska övervakas göra en förhandsanmälan om åtgärderna hos kommunalveterinären. Kommunalveterinären ska kontrollera att åtgärderna genomförs.

Regionförvaltningsverket ska upphäva ett beslut om i 23 § 1 mom. avsedda förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som syftar till att förhindra spridning av en ny, allvarlig djursjukdom senast en månad från det att beslutet meddelades, om inte sjukdomen vid den tidpunkten har getts benämningen djursjukdom som ska bekämpas.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom utfärdas närmare bestämmelser om vad som i fråga om varje enskild djursjukdom ska anses vara ett tillfredsställande sätt att säkerställa att djursjukdomen inte längre förekommer på djurhållningsplatsen eller att den inte längre medför fara. Bestämmelser om de djursjukdomar i fråga om vilka utrotningsåtgärderna ska anmälas enligt 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får dessutom utfärdas närmare bestämmelser om innehållet i denna anmälan.

25 §

Tillfälliga beslut i brådskande situationer

I en brådskande situation, där ett djur misstänks eller konstateras ha en sjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig sjukdom, och där det krävs omedelbara åtgärder för att förhindra spridning av sjukdomen och regionförvaltningsverket inte ännu har vidtagit några åtgärder i ärendet, kan kommunalveterinären meddela ett tillfälligt beslut om förbud, villkor, begränsningar eller åtgärder enligt 23 § 1 mom. Beslutet ska omedelbart delges regionförvaltningsverket. Beslutet gäller tills regionförvaltningsverket har fattat ett eget beslut i ärendet, dock högst i sju dygn.

26 §

Åtgärdsbeslut som avser utrotande av en djursjukdom på en djurhållningsplats

Vid konstaterat fall av en farlig sjukdom, en sjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig sjukdom kan Livsmedelssäkerhetsverket vidta åtgärder för att utrota sjukdomen på djurhållningsplatsen. I detta syfte kan Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut

1) bestämma att djur ska avlivas, slaktas eller rensas,

2) bestämma om hantering, användning eller bortskaffning av djurprodukter och andra ämnen och varor som eventuellt sprider smitta,

3) bestämma om grundlig rengöring och desinfektion av djurhållningsplatsen,

4) bestämma att betesmarker och andra utrymmen utomhus ska behandlas i syfte att utrota smitta, eller belägga dem med användningsförbud,

5) bestämma att föremål och konstruktioner som inte kan rengöras eller desinficeras eller vars rengöring eller desinficering skulle bli oskäligt dyr med hänsyn till föremålets och konstruktionernas värde ska förstöras,

6) förbjuda att nya djur tas in på djurhållningsplatsen innan tillräckligt lång tid har förflutit sedan området rengjordes och desinficerades eller konstruktionerna förnyades,

7) bestämma om undersökning av nya djur som tagits in till djurhållningsplatsen och av djur som redan finns på platsen, samt

8) besluta om sådana förbud, villkor, begränsningar och åtgärder enligt 23 § 1 mom. som utöver de förbud, begränsningar och åtgärder som regionförvaltningsverket har ålagt med stöd av den paragrafen behöver tillämpas efter de åtgärder som vidtagits för att utrota smitta eller efter att nya djur har tagits in, tills man kan försäkra sig om att djursjukdomen inte längre förekommer på djurhållningsplatsen.

Vid formell misstanke om djursjukdom som avser en allvarlig djursjukdom, en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig sjukdom, får Livsmedelssäkerhetsverket vidta åtgärder enligt 1 mom. i sådana situationer där detta är nödvändigt för att förhindra att sjukdomen sprids och där misstan-

ken inte kan bekräftas eller uteslutas inom en skäligen tid med hänsyn till hur smittsam sjukdomen är, hur lätt den sprids och de skador den medför.

Regionförvaltningsverket ansvarar för verkställandet av åläggandena enligt 1 mom. Vid behov får myndigheten anlita kommunalveterinären som hjälp vid verkställigheten. Den som beslutet gäller är skyldig att bistå vid verkställandet av åläggandena i den omfattning som han eller hon skäligen kan förväntas göra med hänsyn till personens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper.

Bestämmelser om sådana omedelbara åtgärder enligt 1 mom. som krävs för utrotande av en enskild sjukdom får utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser av teknisk natur om det sätt på vilket avlivning, slakt, rensning, behandling, rengöring, desinfektion eller undersökning av djur enligt 1 mom. ska ske utfärdas emellertid genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

27 §

Åtgärdsbeslut på ansökan av djurägaren

Vid formell misstanke om djursjukdom som avser en sjukdom som ska övervakas eller en ny, allvarlig djursjukdom, eller vid konstaterat fall av en sådan djursjukdom, kan Livsmedelssäkerhetsverket efter ansökan av djurägaren fatta beslut om avlivning, slakt eller rensning av ett eller flera djur på djurhållningsplatsen. Ett sådant beslut kan endast fattas i en situation där de förbud, villkor, begränsningar eller åtgärder som avses i 23 § 1 mom. 1–3 punkterna av ekonomiska orsaker eller av orsaker som hänför sig till djurens välbefinnande i betydande grad försvårar djurhållningen, och där det är nödvändigt att avliva, slakta eller rensa djuren i syfte att utrota djursjukdomen på djurhållningsplatsen. Djurägaren ansvarar för verkställigheten av beslutet.

28 §

Åtgärder i anslutning till andra zoonoser än sådana som har getts benämningen djursjukdom som ska bekämpas

Om en zoonos som inte har getts benämningen sjukdom som ska bekämpas misstänks eller konstateras förekomma på en djurhållningsplats där yrkesmässig försäljning av djur till konsumenter, yrkesmässigt utställande av djur eller yrkesmässig hobbyverksamhet som har samband med djur utövas, ska den aktör som har ansvar för djurhållningsplatsen på behörigt sätt informera djurköparna eller de personer som besöker djurhållningsplatsen om detta samt vidta behövliga åtgärder för att skydda dessa personer mot smitta.

Om det är nödvändigt för att avvärja fara för människors hälsa kan regionförvaltningsverket genom ett beslut bestämma om

- 1) rengöring och desinfektion av utrustning och redskap som används på djurhållningsplatsen,
- 2) förvaring och användning av sådana produkter, ämnen och varor på djurhållningsplatsen som kan vara kontaminerade,
- 3) rengöring och desinfektion av ytor som är i kontakt med djurstallar och djur,
- 4) bekämpning och övervakning av skadedjur,
- 5) det sätt på vilket djurköpare eller personer som besöker djurhållningsplatsen anvisas att skydda sig mot smitta samt
- 6) medicinsk behandling av djuren på djurhållningsplatsen.

29 §

Spårning, behandling och bortskaffning av produkter

I samband med den utredning som avses i 22 § ska regionförvaltningsverket i den mån det är möjligt spåra produkter som medför risk för spridning av en djursjukdom som lätt sprids eller av en farlig djursjukdom, när produkterna har fått från mottagliga djur på djurhållningsplatsen efter den tidpunkt då sjukdomen med utgångspunkt i utredningen

sannolikt har kommit till djurhållningsplatsen.

Livsmedelssäkerhetsverket kan utfärda bestämmelser om hur de produkter som avses i 1 mom. samt produkter som har kommit i kontakt med dem ska förvaras eller behandlas i syfte att undanröja risken för smittspridning, eller bestämma att produkterna ska märkas med uppgift om deras ursprung och hälsostatus. Om risken för smittspridning inte kan undanröjas genom behandling kan Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut bestämma att produkterna ska bortskaffas. Produkternas ägare eller innehavare ansvarar för verkställigheten av Livsmedelssäkerhetsverkets beslut.

Bestämmelser om den omfattning i vilken de åtgärder som avses i 2 mom. ska tillämpas för att bekämpa en enskild djursjukdom, samt närmare bestämmelser om åtgärderna, får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

30 §

Djursjukdomar hos vilda djur

Om en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom misstänks eller konstateras förekomma hos vilda djur, kan regionförvaltningsverket ålägga kommunalveterinären att anordna övervakning av hälsotillståndet hos vilda djur som tillhör mottagliga arter och provtagning i samband med detta. Regionförvaltningsverket kan dessutom ålägga kommunalveterinären att se till att döda vilda djur bortskaffas på ett sätt som inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Man kan också komma överens om att någon annan aktör som har behövliga förutsättningar för detta ska ha hand om den övervakning och provtagning som avser vilda djurs hälsotillstånd.

Närmare bestämmelser om övervakningen av hälsotillståndet hos vilda djur, provtagning samt bortskaffning av döda vilda djur får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

31 §

Tillsynsmyndighetens informationsskyldighet

Tillsynsmyndigheten ska informera om förekomsten av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom samt om de åtgärder som vidtas för att förhindra att sjukdomen sprids. Om det är tillräckligt för att bekämpa sjukdomen kan informationen begränsas till att endast gälla vissa bestämda personer eller verksamhetsutövare eller grupper av sådana.

Närmare bestämmelser om lämnande av information får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

5 kap.

Områdesvisa åtgärder för att förhindra spridning av djursjukdomar

32 §

Smittområde

Om det hos ett djur konstateras en djursjukdom som lätt sprider sig, eller om det finns en formell misstanke om en sådan sjukdom, kan ett smittområde inrättas på det område som närmast omgärdar djurhållningsplatsen, eller i fråga om vilda djur den plats där sjukdomsutbrottet har konstaterats, där sjukdomen anses förekomma med stor sannolikhet med tanke på hur sjukdomen sprids, områdets geografiska egenskaper samt djurslagen och djurtätheten på området. Smittområdet kan i fråga om en djursjukdom som sprids via insekter ha en radie på högst 20 kilometer och i fråga om andra djursjukdomar en radie på högst tre kilometer från djurhållningsplatsen eller platsen där ett sjukdomsfall hos ett vilt djur har konstaterats, om inte något annat bestäms i Europeiska unionens lagstiftning. Ett smittområde kan också inrättas i samband med att det utanför landets gränser har konstaterats fall av en djursjukdom som lätt sprider sig.

Ett smittområde inrättas och dras in genom beslut av Livsmedelssäkerhetsverket. Livsmedelssäkerhetsverket kan genom ett beslut bestämma att de nödvändiga förbud, villkor,

begränsningar och förpliktelser som avses i 23 § 1 mom. ska iakttas på sådana djurhållningsplatser inom smittområdet där man håller djur som tillhör mottagliga arter. I fråga om verkställigheten av beslutet tillämpas vad som bestäms i 23 § 2 mom.

Ett beslut om inrättande av ett smittområde och om förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som ska tillämpas på området ska upphävas när de föreskrivna villkoren för inrättande av ett smittområde inte längre föreligger.

Sådana närmare bestämmelser som i Europeiska unionens lagstiftning förutsätts om villkoren för inrättande av ett smittområde, om fastställandet av områdets gränser samt om de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som ska tillämpas på ett smittområde som har inrättats för att bekämpa en enskild djursjukdom utfärdas genom förordning av statsrådet.

33 §

Restriktionszon

Om det hos ett djur konstateras en djursjukdom som lätt sprider sig eller om det finns en formell misstanke om en sådan sjukdom kan en restriktionszon inrättas på det område som omgärdar djurhållningsplatsen eller i fråga om vilda djur den plats där sjukdomsutbrottet har konstaterats. Ett smittområde ingår i restriktionszonen. Restriktionszonen kan indelas i delzoner om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter detta. En restriktionszon kan också inrättas i samband med att det utanför landets gränser har konstaterats ett utbrott av en djursjukdom som lätt sprider sig.

En restriktionszon inrättas och upplöses genom beslut av Livsmedelssäkerhetsverket. Vid fastställandet av gränserna för restriktionszonen och dess olika delar ska geografiska, administrativa, ekologiska och epidemiologiska faktorer samt övervakningsmöjligheterna beaktas. En restriktionszon ska upplösas när de föreskrivna villkoren för inrättande av en restriktionszon inte längre föreligger.

Närmare bestämmelser om villkoren för inrättande av en restriktionszon, om faststäl-

landet av zongränserna samt om indelandet i delzoner utfärdas genom förordning av statsrådet.

34 §

Åtgärder i restriktionszonen

Om det är nödvändigt för att förhindra spridning av en sjukdom eller för att skydda människors hälsa eller när Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det får Livsmedelssäkerhetsverket genom ett beslut

1) ålägga kommunalveterinären eller regionförvaltningsverket att inspektera sådana djurhållningsplatser inom zonen där djur som tillhör mottagliga arter hålls, inspektera djuren på dessa djurhållningsplatser samt ta de prover som behövs avseende förekomst av sjukdomen,

2) ålägga de aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom zonen att isolera de djur som hålls inom zonen eller hålla dem inomhus, eller förbjuda förflyttning av djur mellan olika djurhållningsenheter, begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

3) ålägga aktörerna att övervaka hälsotillståndet hos de djur som hålls inom zonen, att behandla dessa djur eller embryon eller könsceller som finns i zonen eller ge djuren medicinsk behandling samt att föra journal över övervakningen av djurens hälsotillstånd och över all behandling eller medicinsk behandling av djuren,

4) förbjuda transport eller annan förflyttning av djur, djurprodukter, djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdom inom zonen, över zongränsen eller via zonen, begränsa sådana förflyttningar eller ställa villkor för dem,

5) förbjuda att djur som härstammar från zonen och produkter från dem släpps ut på marknaden eller används som livsmedel eller som foder för djur eller begränsa utsläppandet på marknaden, samt bestämma hur aktörerna ska hantera dessa djur eller produkter,

6) ålägga aktörerna att förse djur och djurprodukter som härstammar från zonen med märkning som anger ursprung, sjukdomsfrihet eller behandling, eller att foga sådan

märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna,

7) begränsa enskilda personers rätt att röra sig på djurhållningsplatser eller i djurstallar inom zonen samt bestämma om användning av skyddskläder samt åtgärder som avser rengöring och desinfektion i fråga om personer som kommer i kontakt med djur,

8) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser inom zonen att vidta åtgärder för att förhindra smittspridning via vilda djur, vektorer eller sällskapsdjur eller fordon som besöker djurhållningsplatsen,

9) ålägga regionförvaltningsverket att vidta åtgärder på gränsen mellan zonens olika delar eller vid den yttre zongränsen i syfte att rengöra och desinficera personer, fordon och varor, eller vidta åtgärder inom zonen i syfte att förhindra att en djursjukdom sprider sig via vilda djur eller vektorer,

10) bestämma om det sätt på vilket en aktör som har ansvar för en djurhållningsplats eller någon annan aktör ska förvara biprodukter som härrör från djur och använt strö som finns inom zonen, eller behandla dem,

11) förbjuda artificiell insemination, embryoöverföring och betäckning av djur inom zonen, begränsa sådan verksamhet eller ställa villkor för den,

12) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter släpps ut i naturen och att vilda djur som tillhör mottagliga arter matas inom zonen,

13) förbjuda vaccinering av djur inom zonen samt

14) bestämma att djurhållare och andra aktörer ska föra journal över djur och djurprodukter samt sådana produkter och foder som eventuellt kan sprida smitta som finns inom zonen, om inte annat föreskrivs någon annanstans i lag.

Närmare bestämmelser om vilka i 1 mom. avsedda förbud, villkor, begränsningar och åtgärder vars efterlevnad inom restriktionszonen, och i delzonerna om sådana har avgränsats, det ska föreskrivas om, samt om i vilken omfattning dessa ska efterlevas, utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser av teknisk natur om nämnda förbud, villkor, begränsningar och åtgärder får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

35 §

Restriktionsområde

Ett restriktionsområde kan inrättas på ett område

1) där det förekommer en djursjukdom som lätt sprider sig och som hotar att spridas till övriga delar av landet trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32—34 § eller

2) där det förekommer en djursjukdom som ska bekämpas och som av geografiska, ekologiska eller epidemiologiska skäl eller på grund av sjukdomens stora utbredning inte kan utrotas snabbt, eller där det förekommer en djursjukdom som bekämpas endast i andra områden i landet och det därför är befogat att inrätta ett restriktionsområde i syfte att trygga ett gott djursjukdomsläge i andra områden i landet.

Ett restriktionsområde inrättas och dras in genom beslut av jord- och skogsbruksministeriet. Vid inrättandet av ett restriktionsområde och vid fastställandet av områdets gränser ska Europeiska unionens lagstiftning samt geografiska, administrativa, ekologiska och epidemiologiska faktorer samt övervakningsmöjligheterna beaktas. Ett restriktionsområde ska dras in när de föreskrivna villkoren för inrättande av ett restriktionsområde inte längre föreligger.

36 §

Åtgärder inom ett restriktionsområde

Om det är nödvändig för att förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller för att syftet enligt 34 § 1 mom. 2 punkten ska kunna nås, eller när Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, det får jord- och skogsbruksministeriet genom ett beslut

1) förbjuda transport eller annan förflyttning inom och från restriktionsområdet av djur, djurprodukter, djurtransportutrustning samt andra ämnen och varor som eventuellt kan sprida djursjukdom, begränsa sådana transporter eller förflyttningar eller ställa villkor för dem,

2) bestämma att djur eller produkter inte får förflyttas från restriktionsområdet förrän de har behandlats i syfte att undanröja eventuell smitta eller förrän djuren har hållits i karantän, samt bestämma om tillåten användning av djur eller produkter,

3) ålägga de aktörer som har ansvar för djur att till regionförvaltningsverket lämna sådana uppgifter om de djur som förts till och förflyttats från en djurhållningsplats på restriktionsområdet som avser djurens art, antal och identifikationer,

4) bestämma att djurtransportörer och djurförmedlare ska lämna uppgifter till regionförvaltningsverket om de djur som de har transporterat eller förmedlat inom, från eller till restriktionsområdet, uppgifter om transporterna samt uppgifter om köp och försäljning av förmedlade djur,

5) ålägga aktörerna att förse djur eller djurprodukter som härstammar från restriktionsområdet med märkning som anger ursprung och sjukdomsfrihet eller behandling eller att foga sådan märkning till de dokument som åtföljer djuren eller produkterna, samt

6) bestämma att kommunalveterinären genom ett officiellt hälsointyg ska intyga ursprunget och sjukdomsfriheten i fråga om djur eller djurprodukter som härstammar från ett restriktionsområde när de förflyttas från området.

Närmare bestämmelser om de förbud, villkor och åtgärder som avses i 1 mom. samt till vilka delar de ska tillämpas på enskilda djursjukdomar får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

37 §

Offentliggörande av beslut som gäller ett smittområde, en restriktionszon och ett restriktionsområde samt information om beslut

På ett beslut om inrättande eller indragning av ett smittområde, en restriktionszon eller ett restriktionsområde eller ett beslut om förbud, villkor eller begränsningar som ska iaktas eller åtgärder som ska genomföras på ett sådant område eller i en sådan zon ska bestämmelserna om delgivning av förvaltningsbeslut enligt 9 och 10 kap. i förvaltningslagen inte tillämpas.

Ett beslut som avses i 1 mom. ska offentliggöras i Finlands författningssamling. Tillsynsmyndigheten ska på adekvat och tillräckligt sätt informera om beslutet i de kommuner på vars område området eller zonen finns. Information om ett beslut som gäller ett smittområde eller en restriktionszon ska dessutom ges särskilt till de aktörer som är ansvariga för en djurhållningsplats som tillsynsmyndigheten känner till och som beslutet gäller.

38 §

Undantag

Regionförvaltningsverket kan i enskilda fall på ansökan bevilja tillstånd till undantag från ett förbud, ett villkor, en begränsning eller en åtgärd som ska tillämpas inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde, om undantaget inte medför risk för spridning av sjukdomen.

Närmare bestämmelser om de förbud, villkor, begränsningar och åtgärder i fråga om vilka ett sådant tillstånd kan beviljas samt bestämmelser om tillståndsvillkoren utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

39 §

Avlivning av djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde

Livsmedelssäkerhetsverket får genom ett beslut bestämma att djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde som tillhör en mottaglig art ska avlivas, om det i området förekommer en sjukdom som lätt sprider sig och som hotar att sprida sig till övriga delar av landet trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32–36 §, om det i området finns många djur som tillhör mottagliga arter som inte kan skyddas mot smitta, och om det är nödvändigt att avliva djuren för att förhindra att sjukdomen sprids. Livsmedelssäkerhetsverket får också bestämma att djuren ska vaccineras innan de avlivas, om avlivningen inte kan ordnas till-

räckligt snabbt för att förhindra att sjukdomen sprids.

Livsmedelssäkerhetsverket får genom ett beslut och på ansökan av djurägaren bestämma att djur inom ett smittområde, i en restriktionszon eller inom ett restriktionsområde ska avlivas om de förbud, villkor och begränsningar enligt 32, 34 och 36 § som gäller förflyttning av djur har varit i kraft i mer än 14 dygn och detta av ekonomiska orsaker eller av orsaker som hänför sig till djurens välbefinnande i betydande grad försvårar djurhållningen.

Regionförvaltningsverket ansvarar för verkställandet av ett beslut enligt 1 och 2 mom. En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att bistå vid verkställandet av beslutet i den omfattning som han eller hon skäligen kan förväntas göra med hänsyn till personens utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och andra personliga egenskaper.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får utfärdas närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i denna paragraf samt om under vilka förutsättningar och i vilken omfattning de kan tillämpas på en enskild djursjukdom.

40 §

Nödvaccinering

Om en djursjukdom inte på annat sätt genom rimliga åtgärder kan utrotas från ett smittområde och en restriktionszon, eller om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det, får obligatorisk nödvaccinering av djur verkställas. Nödvaccineringen kan utsträckas till att gälla alla sådana djur som tillhör en mottaglig art för vilka ett vaccin finns, eller endast sådana djur eller djurhållningsplatser i fråga om vilka det finns en särskild risk för att sjukdomen förekommer eller sprids vidare.

Regionförvaltningsverket svarar för verkställandet av nödvaccinering av djur. En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att tillåta att djuren vaccineras och att vaccinerade djur förses med behövlig märkning. Den person som är ansvarig för djur eller den som utför vaccineringen ska i de intyg, förteckningar och andra dokument som gäller djuren

göra de anteckningar om vaccinering som behövs. Tillsynsmyndigheten ska genomföra de undersökningar som gäller vaccinerade och icke vaccinerade djur som behövs för att övervaka förekomsten av en djursjukdom.

Om nödvaccinering verkställs i ett smittområde eller en restriktionszon kan transport och annan förflyttning inom och från restriktionszonen av vaccinerade eller icke vaccinerade djur och produkter som härrör från dem förbjudas om detta är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen. Sådan transport och förflyttning kan också begränsas av nämnda skäl, eller villkoras. På samma grunder kan det bestämmas om begränsningar i användningen av produkter som härrör från vaccinerade djur, eller bestämmas att dessa produkter endast får användas eller släppas ut på marknaden om de har behandlats eller märkts på behörigt sätt.

Bestämmelser om verkställande av nödvaccinering utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom nämnda förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om vilka djur och djurhållningsplatser nödvaccineringen ska gälla, om de vaccin som ska användas, om vaccinationsmetoden och, ifall det behövs flera vaccinationsomgångar, om vaccinationsfrekvensen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs det också om de förbud, villkor och begränsningar som avses i 3 mom.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får dessutom utfärdas närmare bestämmelser om de anteckningar om vaccinationer som ska göras i intyg, förteckningar eller dokument.

41 §

Klassificering av områden i syfte att förhindra spridning av sjukdomar hos vattenlevande djur

I syfte att förhindra spridning av djursjukdomar som ska bekämpas och som smittar på vattenlevande djur kan områdena med tanke på varje enskild sjukdom indelas i följande kategorier:

- 1) sjukdomsfria områden,

2) områden som övervakas i syfte att uppnå sjukdomsfri status,

3) områden vars status i fråga om sjukdomen inte har definierats,

4) områden där sjukdomen förekommer och därifrån man försöker utrota den, samt

5) områden där sjukdomen förekommer och därifrån man inte försöker utrota den.

Inga levande vattenlevande djur eller döda, orensade vattenlevande djur eller könsceller från vattenlevande djur som tillhör arter som är mottagliga för djursjukdomen i fråga eller som tillhör vektorarter får förflyttas till områden i kategorierna 1 eller 3 från områden i en lägre kategori eller till områden i kategorierna 2 eller 4 från andra områden än områden i kategori 1. Förbudet gäller dock inte förflyttningar som endast medför obetydlig risk för spridning av djursjukdomen.

När levande vattenlevande djur eller orensade döda vattenlevande djur eller könsceller från vattenlevande djur som tillhör mottagliga arter eller som tillhör vektorarter förflyttas till eller från ett område som har kategoriserats enligt 1 mom., ska den aktör som är ansvarig för djur, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter detta, genom ett av kommunalveterinären utfärdat officiellt hälsointyg intyga ursprunget i fråga om de vattenlevande djur eller könsceller som förflyttas samt deras sjukdomsfria status.

Områdena indelas i kategorier genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Vid klassificeringen ska kraven enligt Europeiska unionens lagstiftning samt geografiska, administrativa, ekologiska och epidemiologiska faktorer beaktas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs det om sådana i 2 mom. avsedda förflyttningar som förbudet enligt det momentet inte ska gälla, samt om förflyttningar för vilka ett intyg enligt 3 mom. ska krävas. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får dessutom utfärdas närmare bestämmelser om dessa intyg.

42 §

Biosektorer

Livsmedelssäkerhetsverket kan på ansökan godkänna att en djurhållningsplats eller ett

nätverk av djurhållningsplatser där djuren har en mer enhetlig hälsostatus med hänsyn till en viss djursjukdom som ska bekämpas än djur på andra djurhållningsplatser i området, bildar en enhet, nedan en biosektor, inom vilken inte ska tillämpas alla de regionala förbud, villkor, begränsningar och åtgärder för att förhindra spridningen av den berörda djursjukdomen som avses i detta kapitel. En djurhållningsplats som hör till en biosektor ska regelbundet övervakas av kommunalveterinären.

I ansökan om godkännande av en biosektor ska uppges kontaktuppgifterna till sökanden och till djurhållningsplatsen eller djurhållningsplatserna. Till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid djurhållningsplatsen eller nätverket av djurhållningsplatser, av risken för djursjukdom som hänför sig till verksamheten samt av riskhanteringsåtgärderna.

Sådana närmare bestämmelser som i Europeiska unionens lagstiftning förutsätts om regionala förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som inte ska gälla biosektorer utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan dessutom utfärdas sådana närmare bestämmelser som i Europeiska unionens lagstiftning förutsätts om villkoren för och förfarandena i samband med godkännande av en biosektor samt om frekvensen för och innehållet i de inspektioner som den övervakande myndigheten ska företa.

6 kap.

Särskilda åtgärder för att förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller en farlig djursjukdom

43 §

Beredskapsplaner

Ett slakteri enligt livsmedelslagen, en djurpark enligt djurskyddslagens 20 §, en seminestation enligt denna lag samt en veterinärgränskontrollstation där djurslag som är mottagliga för djursjukdomar som lätt sprider

sig eller farliga djursjukdomar hanteras, ska utarbeta en beredskapsplan med tanke på dessa djursjukdomar. Planen ska omfatta en beskrivning av de åtgärder som ska genomföras på grund av en misstanke om eller ett konstaterat fall av djursjukdom, t.ex. isolering av djur som misstänks eller konstateras ha insjuknat eller av djur som har kommit i kontakt med sådana, under pågående undersökning för diagnostik av djursjukdomen, stoppande av djurtransporter till och från djurhållningsplatsen eller stationen enligt behov, avlivning av djur, bortskaffning av kadaver samt rengöring och desinfektion av utrymmena. I planen ska det också redogöras för den utbildning i att bekämpa djursjukdomar som personalen har fått samt för den interna informationen och kommunikationen. En beredskapsplan för slakterier kan tas in i den plan för egenkontroll som avses i 20 § i livsmedelslagen.

Närmare bestämmelser om de djursjukdomar i fråga om vilka en beredskapsplan ska utarbetas utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan också utfärdas närmare bestämmelser om beredskapsplanens innehåll.

44 §

Särskilda åtgärder på djurhållningsplatser, djurutställningar och vid djurtävlingar

Om en djursjukdom som lätt sprider sig förekommer i landet, eller om man misstänker att sjukdomen förekommer hos vilda djur eller sprids i landet via vilda djur eller vektorer eller på något annat, motsvarande sätt, får åtgärder vidtas för att förhindra spridning av djursjukdomen. I detta syfte kan man

1) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att övervaka hälsotillståndet hos djur som tillhör mottagliga arter,

2) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att hålla djur som tillhör mottagliga arter inomhus,

3) förbjuda sådan matning av vilda djur som medför risk för spridning av sjukdomen,

4) ålägga aktörer som är ansvariga för djur att skydda utfodringsställena för djur som hålls utomhus och att genomföra andra åtgärder

för att förhindra att djuren vid djurhållningsplatsen smittas av vilda djur,

5) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser att sörja för att kläder och skodon som har använts i stallarna på djurhållningsplatsen rengörs och desinficeras,

6) ålägga tillsynsmyndigheten att bekämpa och följa med förekomsten av vektorer,

7) ålägga aktörer som är ansvariga för djurhållningsplatser eller personer som besöker djurhållningsplatser att vidta åtgärder för att förhindra att smitta sprids på djurhållningsplatser via fordon, samt

8) förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter förs till djurutställningar, djurtävlingar eller andra, motsvarande tillställningar.

Kommunalveterinären ska företa inspektion i syfte att övervaka efterlevnaden av föreläggandena och förbuden enligt 1 mom. 1–7 punkten och rapportera inspektionerna till regionförvaltningsverket.

Bestämmelser om genomförandet av de åtgärder som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet, med beaktande av Europeiska unionens lagstiftning. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan också utfärdas närmare bestämmelser om de förelägganden och förbud som avses i 1 mom.

45 §

Tillfälligt transportförbud

Om en djursjukdom som lätt sprider sig, vars utbredning är okänd eller som hotar att spridas vidare trots de åtgärder som avses i 4 kap. och i 32–36 § har konstaterats förekomma i landet, eller om det finns en formell misstanke om en sådan sjukdom, får Livsmedelssäkerhetsverket, om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det och om det är nödvändigt för att förhindra spridning av sjukdomen och utreda sjukdomsläget, genom ett beslut förbjuda djurtransporter i hela landet eller begränsa dem. Beslutet kan gälla i högst 14 dygn när det gäller transport av djur som tillhör arter som är mottagliga för sjukdomen och högst tre dygn i fråga om djur som tillhör andra arter. Beslutet ska omedelbart upphävas när villkoren för föreläggande

av ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Tillsynsmyndigheten ska också informera om sitt beslut på ett adekvat och tillräckligt sätt. Ett beslut om förbud eller begränsning eller om hävande av sådana offentliggörs i Finlands författningssamling.

Om ett förbud mot eller en begränsning av transporter av djur som tillhör mottagliga arter nödvändigtvis, på grund av sjukdomens utbredning eller en betydande utbredningsrisk, behöver hållas i kraft längre än vad som är möjligt med stöd av 1 mom., kan jord- och skogsbruksministeriet genom ett beslut förlänga giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Om ovan nämnda villkor uppfylls ska Livsmedelssäkerhetsverket lägga fram ett initiativ till jord- och skogsbruksministeriet om förlängning av giltighetstiden för förbudet eller begränsningen. Jord- och skogsbruksministeriets beslut ska omedelbart upphävas när de föreskrivna villkoren för föreläggande av ett förbud eller en begränsning inte längre föreligger.

Regionförvaltningsverket kan i enskilda fall på ansökan bevilja tillstånd att avvika från ett förbud eller en begränsning som avses i denna paragraf, under förutsättning att beviljandet av tillståndet inte medför risk för att sjukdomen sprids.

7 kap.

Tillståndsplikt för samt övervakning av artificiell reproduktion av djur

46 §

Tillståndsplikt för verksamhet i samband med artificiell reproduktion av djur

Sperma av djur, som kan medföra risk för spridning av djursjukdomar som ska bekämpas, får endast samlas upp och för produktion av spermadoser behandlas på en godkänd seminestation. Detta gäller inte sperma som används på samma djurhållningsplats där den samlas.

Embryon av djur, som kan medföra risk för spridning av djursjukdomar som ska bekämpas, får endast samlas av en godkänd embryosamlingsgrupp. Med undantag för em-

bryon som produceras genom cellkärneöverföring får ovan nämnda embryon endast produceras av en godkänd embryoproduktionsgrupp.

Sperma som avses i 1 mom. får endast förvaras på en godkänd seminestation, i ett godkänt spermalager eller i utrymmen som hör till en godkänd embryoproduktionsgrupp. Kravet gäller emellertid inte sperma som förvaras i syfte att inseminera djur som aktören i fråga själv äger eller besitter. Embryon som avses i 2 mom. får endast förvaras i utrymmen som hör till en godkänd embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp, på en godkänd seminestation eller i ett godkänt spermalager.

Bestämmelser om de djurslag som kraven på samling, hantering eller lagring av sperma eller embryon eller produktion av embryon enligt denna paragraf ska gälla utfärdas genom förordning av statsrådet.

47 §

Godkännande av en seminestation

Regionförvaltningsverket godkänner en seminestation på ansökan. Villkor för godkännande är

1) att det på stationen finns lämpliga utrymmen för djurhållning och isolering av djur, för samling, behandling och förvaring av sperma samt för underhåll av redskap samt att dessa utrymmen är så planerade och konstruerade och går att underhålla så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,

2) att en utsedd veterinär som är anställd vid stationen ansvarar för att spridning av djursjukdomar vid stationen förhindras samt

3) att personalen på stationen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av sina uppgifter.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifterna till aktören och seminestationen, och till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid seminestationen samt en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1—3 punkten. En seminestation ska godkännas om de föreskrivna villkoren för godkännande av en seminestation uppfylls. I ett beslut om godkännande får

det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd seminestation ett sådant godkännandennummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som i Europeiska unionens lagstiftning förutsätts om villkoren för och förfarandet i samband med godkännande utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

48 §

Krav som gäller verksamheten vid en godkänd seminestation

På en seminestation får endast tas in djur från djurhållningsplatser där sjukdomar som överförs via sperma inte misstänks förekomma. De djur som tas in på stationen får inte släppas in i djurstallar på stationen och ingen sperma får samlas från dem förrän deras hälsotillstånd har konstaterats vara tillräckligt gott för spermasamling och de har genomgått de kontroller och undersökningar som behövs avseende förekomst av djursjukdomar. Kontroller och undersökningar behöver emellertid inte göras om djuren redan har genomgått motsvarande kontroller och undersökningar inom ramen för ett riksomfattande djurhälsovårdsprogram. Om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter detta ska djuren innan de släpps in i stallarna på stationen och innan sperma samlas från dem hållas isolerade på den ursprungliga djurhållningsplatsen eller seminestationen eller hållas i karantän i syfte att klarlägga deras hälsotillstånd. Hälsotillståndet bland de djur som hålls på stationen ska kontinuerligt övervakas med tanke på eventuella djursjukdomar hos djuren.

Samlingen, hanteringen och förvaringen av sperma samt den övriga verksamheten vid seminestationen ska ordnas så att man kan garantera att sperman håller god hygienisk kvalitet och är fri från djursjukdomar och så att djursjukdomar inte kan spridas på stationen. På stationen får endast hanteras sperma från ett enda djurslag, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning. Den sperma som samlas, behandlas och förvaras

på stationen ska märkas på behörigt sätt och stationen ska föra journal med uppgifter om djuren och deras hälsotillstånd samt de spermadoser som förvaras. All samling och överlåtelse av sperma ska omedelbart avbrytas om det uppstår en misstanke om eller konstateras att djursjukdomar som kan överföras via sperma förekommer på stationen.

Närmare bestämmelser om hälsotillståndskraven i fråga om djur som tas in och hålls på en seminestation, om de kontroller och undersökningar av ett djur, den plats där det hålls eller tidigare djurhållningsplatser som ska göras i syfte att utreda djurets hälsotillstånd, om isolering eller karantän av djur som tas in eller har tagits in på en seminestation, om hur verksamheten på seminestationen ska ordnas i syfte att trygga spermans kvalitet och förhindra spridning av djursjukdomar samt om de uppgifter i anslutning till detta som hör till den veterinär som avses i 47 § 1 mom. 2 punkten, om märkning av sperma samt om journalföring av uppgifter om djuren, deras hälsotillstånd och spermadoserna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

49 §

Godkännande av en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp

Regionförvaltningsverket godkänner en embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp på ansökan.

Villkor för godkännande av en embryosamlingsgrupp är

1) att gruppen för undersökning, hantering och förpackning av embryon samt för underhåll av redskapen förfogar över fasta eller rörliga utrymmen som är ändamålsenligt utrustade och lämpliga med tanke på säkerställandet av embryonas hygieniska kvalitet och förhindrandet av spridning av djursjukdomar,

2) att gruppen har utrymmen som lämpar sig för förvaring av embryon,

3) att en utsedd veterinär som hör till gruppen ansvarar för gruppens verksamhet samt

4) att gruppens medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

För att en embryoproduktionsgrupp ska bli godkänd krävs det att sökanden är en godkänd embryosamlingsgrupp vars medlemmar har tillräckliga kunskaper och färdigheter beträffande embryoproduktionsmetoderna, de hygienkrav som gäller produktionen samt bekämpningen av djursjukdomar. Gruppen ska dessutom förfoga över sådan fasta utrymmen för samling av äggceller, förvaring och hantering av könsceller som ska användas för embryoproduktion samt för produktion och förvaring av embryon som uppfyller kraven enligt 1 mom. 1 punkten.

I ansökan om godkännande av en embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp ska uppges kontaktuppgifterna till gruppmedlemmarna och till lokalerna, om gruppen förfogar över fasta utrymmen för sin verksamhet. Till ansökan ska fogas en beskrivning av gruppens verksamhet samt en redogörelse för att de villkor som föreskrivs för ett godkännande är uppfyllda. En embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp ska godkännas om de föreskrivna villkoren för godkännande uppfylls. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som i Europeiska unionens lagstiftning förutsätts om villkoren för och förfarandet i samband med godkännande utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

50 §

Krav som gäller verksamheten i en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp

Embryon och äggceller som ska användas för embryoproduktion ska härröra från friska djur i fråga om vilka man på ett tillräckligt sätt har kunnat säkerställa att djurhållningsplatsen är fri från djursjukdomar. Från nötkreatur får endast samlas embryon som producerats genom seminering eller konstgjord befruktning, och embryona ska samlas i lämpliga utrymmen på djurhållningsplatsen.

Samling av embryon och äggceller, lösgöring av ovarier, undersökning och produktion av embryon samt hantering och förvaring av embryon och könsceller som ska användas för embryoproduktion ska ske så att man kan säkerställa att embryona håller god hygienisk kvalitet och är fria från djursjukdomar. De embryon som samlas, produceras, hanteras och förvaras ska märkas på behörigt sätt, och uppgifter om embryon, ursprunget för de könsceller som används för embryoproduktion, de donatordjur från vilka embryon och könsceller samlas samt donatordjurens hälsotillstånd ska journalföras. Vid hanteringen och förvaringen av embryon får endast för ändamålet lämpliga produkter och ämnen användas. Prover på ämnen som använts vid embryoproduktion samt på obefruktade äggceller och kasserade embryon ska sändas till laboratorium för analys.

Närmare bestämmelser om hälsotillståndskraven i fråga om de donatordjur för embryon eller könsceller som används för embryoproduktion och om de undersökningar som ska göras för att utreda donatordjurens hälsotillstånd, om de åtgärder som behövs för att säkerställa embryonas hygieniska kvalitet och förhindra spridning av djursjukdomar i samband med samling och produktion av embryon och verksamheter i samband med detta, om märkning av embryon, om journalföring som gäller embryon, donatordjur för embryon och könsceller samt donatordjurens hälsotillstånd, om behållare och vätskor som ska användas för förvaringen av embryon samt om sändning av prover till laboratorium för analys får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

51 §

Godkännande av en seminestation eller embryosamlingsgrupp för inrikeshandel samt verksamheten vid en sådan

En seminestation eller embryosamlingsgrupp kan med avvikelse från bestämmelserna i 47 eller 49 § godkännas trots att inte alla föreskrivna villkor för godkännande uppfylls, om samlingen av sperma eller embryon vid seminestationen eller i embryosamlingsgruppen är nödvändig för att trygga avelsverk-

samheten i fråga om en viss djurart eller djuras eller för att bevara den genetiska variationen hos en ursprungsras, och om den omständigheten att villkoren inte är uppfyllda inte medför risk för spridning av djursjukdomar. Den sperma eller de embryon som har samlats får i detta fall inte släppas ut på marknaden utanför Finlands gränser.

Den som vill att undantaget enligt 1 mom. ska tillämpas på hans eller hennes ansökan ska ange detta i ansökan. Med avvikelse från bestämmelserna i 47 eller 49 § tilldelas en seminestation eller embryosamlingsgrupp som godkänts med stöd av 1 mom. en nationell godkännandekod i stället för det godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

Med avvikelse från bestämmelserna i 48 eller 50 § får en seminestation som godkänts med stöd av 1 mom. samla sperma och en embryosamlingsgrupp som godkänts med stöd av 1 mom. utöva sin verksamhet även om inte alla krav enligt de paragraferna uppfylls, förutsatt att avstegen från kraven inte medför risk för spridning av djursjukdomar.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om vilka djurarter eller djurraser som kan omfattas av undantaget enligt 1 mom. samt till vilka delar det kan göras avsteg från de villkor för beviljande av tillstånd som avses i 1 mom. och de krav i fråga om verksamheten som avses i 2 mom.

52 §

Godkännande av ett spermalager

Regionförvaltningsverket godkänner ett spermalager på ansökan. Villkor för godkännande är

1) att lagret förfogar över för verksamheten lämpliga utrymmen och redskap och att det är så konstruerat och isolerat samt går att underhålla så att spermans hygieniska kvalitet inte äventyras och så att spridning av djursjukdomar effektivt kan förhindras,

2) att lagerpersonalen har tillräckliga kunskaper och färdigheter med tanke på skötseln av uppgiften.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifterna till aktören och till sper-

malagret, och till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid spermalagret samt en redogörelse för de omständigheter som avses i 1 mom. 1—2 punkten. Ett spermalager ska godkännas om de föreskrivna villkoren för godkännande av ett spermalager uppfylls. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Livsmedelssäkerhetsverket ger ett godkänt spermalager ett sådant godkännandenummer som Europeiska gemenskapernas lagstiftning förutsätter.

Sådana närmare bestämmelser som i Europeiska unionens lagstiftning förutsätts om villkoren för och förfarandet i samband med godkännande utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

53 §

Krav på ett spermalagers verksamhet

Sperma som förvaras i ett spermalager ska ha samlats på en godkänd seminestation eller förts in från utlandet med stöd av denna lag, bestämmelser som utfärdats med stöd av den, Europeiska unionens rättsakter som genomförs genom denna lag eller med stöd av lagen om veterinär gränskontroll. Verksamheten vid lagret ska ordnas så att man kan säkerställa att sperman håller god hygienisk kvalitet och är fri från djursjukdomar och så att spermadoser av olika ursprung kan hållas tillräckligt åtskilda från varandra och från embryon som eventuellt förvaras i lagret. I ett spermalager får endast förvaras sperma från ett enda djurslag, om inte något annat följer av Europeiska unionens lagstiftning. De spermadoser som lagras ska märkas på behörigt sätt och spermalagret ska föra journal med uppgifter om de doser som kommer in i, förvaras i och förs ut ur lagret samt om deras ursprung. Vid förvaringen av sperma får endast sådana förvaringskärl och vätskor som är lämpliga för ändamålet användas.

Närmare bestämmelser om hur verksamheten vid ett spermalager ska organiseras för att säkerställa spermans hygieniska kvalitet, förhindra spridning av djursjukdomar och säkerställa att spermadoserna hålls åtskilda, om märkning av spermadoser som ska lagras, om

journalföring som gäller spermadoser samt om förvaringskärl och vätskor som ska användas för förvaring av sperma får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

54 §

Förändringar i den tillståndspliktiga verksamheten samt tillsyn över verksamheten

Väsentliga förändringar i verksamheten vid en seminestation, i en embryosamlingsgrupp eller embryoproduktionsgrupp eller i ett spermalager ska utan dröjsmål anmälas till regionförvaltningsverket.

Kommunalveterinären övervakar seminestationer, embryosamlingsgrupper och embryoproduktionsgrupper samt spermalager och företar regelbundna inspektioner för att säkerställa att de fortfarande uppfyller de föreskrivna villkoren för godkännande och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande iakttas. Dessutom övervakar kommunalveterinären isoleringen på djurhållningsplatsen av djur som ska sändas till en seminestation och ansvarar för kontroller och undersökningar av hälsotillståndet hos djur som kommer till en seminestation och hos de andra djur som hålls på samma djurhållningsplats.

Närmare bestämmelser om den tillsyn som avses i denna paragraf och om frekvensen för och innehållet i de inspektioner och undersökningar som görs i samband med den får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

8 kap.

Tillståndsplikt för och tillsyn över vissa andra verksamheter

55 §

Tillstånd att odla och rensa vattenbruksdjur

Vattenbruksdjur eller könsceller av dem får odlas för att användas som livsmedel, för försäljning eller annars för överlåtelse för vidareodling eller utplantering i hav eller vattendrag endast av en aktör som har Livsmedels-

säkerhetsverkets tillstånd för sådan verksamhet. Tillstånd krävs emellertid inte om avsikten med verksamheten endast är att

1) odla vattenbruksdjur för att användas som livsmedel för eget bruk eller för att i små mängder levereras direkt till konsumenterna eller till lokala detaljaffärer för vidareleverans till konsumenterna,

2) odla vattenbruksdjur för prydnadsändamål i konstgjorda dammar, akvarier eller bassänger som inte leder direkt ut i eller varifrån orenat vatten inte heller i övrigt släpps ut i hav eller vattendrag,

3) odla fisk eller kräftdjur i dammar för fritidsfiskeändamål utan att de flyttas från dammen till vidareodling eller utplantering, eller att

4) odla blötdjur för vattenrening.

Aktören ska ha Livsmedelssäkerhetsverkets tillstånd till att rensa fisk i en rensningsanläggning, om fiskarna har odlats i en vattenbruksanläggning i fråga om vilken förbud, villkor eller begränsningar enligt 23 § har meddelats i syfte att förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller om anläggningen är belägen inom en restriktionszon eller ett område i kategori 4 eller 5 som har inrättats på grund av den sjukdomen, och om de fiskar som rensas är mottagliga för sjukdomen i fråga.

56 §

Ansökning om tillstånd och tillsyn över verksamheten

Av ansökan om tillstånd enligt 55 § ska framgå sökandens hemort och kontaktpuppgifter samt kontaktpuppgifterna till de djurhållningsenheter där den verksamhet som ansökan gäller utövas. Till ansökan ska fogas en beskrivning av sökandens verksamhet samt för varje djurhållningsplats och rensningsanläggning en skriftlig beskrivning av hur djursjukdomar förebyggs, övervakas och bekämpas (beskrivning av egenkontroll). Till den beskrivning av egenkontroll som gäller verksamheten i en rensningsanläggning ska också fogas en detaljerad beskrivning av hanteringen av det avfall och avloppsvatten som uppkommer i verksamheten.

Tillstånd beviljas om

1) de åtgärder som anges i beskrivningen av egenkontroll är tillräckliga för att upptäcka och övervaka djursjukdomar och för att förhindra eller minska risken för spridning av djursjukdomar,

2) om verksamheten uppfyller kraven enligt 21 § i lagen om ett system för identifiering av djur på att föra en förteckning och om

3) verksamheten inte orsakar allvarlig risk för spridning av djursjukdomar till närbelägna djurhållningsplatser eller till vildlevande vattendjur.

Om en del av de djurhållningsplatser eller rensningsanläggningar som nämns i ansökan inte uppfyller kraven för tillståndet, kan tillståndet begränsas till att endast gälla de djurhållningsplatser eller rensningsanläggningar som uppfyller kraven. I tillståndet kan tas in sådana tillståndsvillkor som är nödvändiga för bekämpandet av djursjukdomar. En aktör är skyldig att underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om betydande ändringar i sin verksamhet inom 30 dygn och uppdatera beskrivningen av egenkontroll. Kommunalveterinären ska övervaka den verksamhet som beviljats tillstånd genom regelbundna inspektioner, vars frekvens Livsmedelssäkerhetsverket fastställer utifrån en riskbedömning.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får utfärdas närmare bestämmelser om tillståndsvillkoren, innehållet i beskrivningen av egenkontroll, förfarandet vid ansökan om tillstånd samt tillsynen över den verksamhet för vilken tillstånd har beviljats.

57 §

Godkännande av karantän samt karantänverksamhet

Karantän som krävs vid verkställigheten av denna lag eller av en EU-rättsakt som avses i 3 § ska vara godkänd av regionförvaltningsverket. En förutsättning för godkännande av karantän är att den enskilda karantänen eller karantänsstationen, med beaktande av de krav som de djur som hålls i karantänen ställer, är på så sätt planerad, placerad, konstruerad, utrustad och skött och dess verksamhet och övervakning på så sätt ordnad att djur-

sjukdomar inte kan spridas utanför karantänen eller till djur som hålls i karantän.

I ansökan om godkännande av karantän ska uppges kontaktuppgifter till sökanden och till karantänen eller karantänstationen, och till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid karantänen eller karantänstationen samt en utredning över sådana omständigheter som anknyter till verksamheten, lokalerna och övervakningen av verksamheten som är centrala för att förhindra spridning av djursjukdomar. Karantänen ska godkännas om de föreskrivna villkoren för godkännande av en karantän uppfylls. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i karantänverksamheten.

Kommunalveterinären ska företa regelbundna inspektioner av karantänen för att säkerställa att den fortfarande uppfyller villkoren för godkännande av karantän och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande iakttas.

Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av karantän, om det förfarande som ska iakttas vid godkännandet samt om övervakningen av karantänen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

9 kap.

Förflyttning av djur och produkter mellan Europeiska unionens medlemsstater

58 §

Krav som gäller djur och djurprodukter

Endast djur och djurprodukter som uppfyller de krav som Europeiska unionens lagstiftning ställer på bekämpning av djursjukdomar får sändas från Finland till en annan medlemsstat eller via en annan medlemsstat till en stat utanför Europeiska unionen, eller från en annan medlemsstat till Finland eller via Finland till en tredje medlemsstat eller till en stat utanför Europeiska unionen. De djur eller produkter som sänds från Finland får inte heller medföra risk för spridning av nå-

gon som helst djursjukdom som ska bekämpas.

Djur och djurprodukter ska åtföljas av behövliga officiella hälsointyg och annan dokumentation som visar att djuren eller produkterna uppfyller villkoren för förflyttning mellan medlemsstaterna. Djuren och produkterna ska dessutom vara märkta så att de kan identifieras som de djur eller produkter som avses i dokumentationen gällande dem. Den som förflyttar djur eller djurprodukter mellan medlemsstaterna ansvarar för att djuren eller produkterna uppfyller kraven för förflyttning.

En veterinär får utfärda pass för sällskapsdjur enligt artikel 5 i förordningen om sällskapsdjur.

I syfte att genomföra Europeiska unionens rättsakter utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmelser om de villkor och begränsningar som gäller förflyttning av djur och djurprodukter som levereras från Finland till en annan medlemsstat och från en annan medlemsstat till Finland samt transitering av djur och djurprodukter genom Finland eller genom en annan medlemsstat, om de officiella hälsointyg och andra dokument som ska åtfölja djuren och produkterna samt om märkning av djur- och produktleveranser för att garantera deras identitet.

59 §

Förflyttningsförbud på grund av plötsligt sjukdomsutbrott

Om en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom förekommer i en annan medlemsstat, och varken kraven enligt 58 § eller enligt en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag eller den berörda medlemsstatens egna åtgärder är tillräckliga för att förhindra spridning av djursjukdomen, eller om en EU-rättsakt förutsätter detta, kan jord- och skogsbruksministeriet genom ett beslut förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter, produkter från sådana djur samt transportmedel, andra föremål och ämnen som kommit i kontakt med nämnda djur och produkter sänds från den berörda medlemsstaten till

Finland, via Finland till en annan medlemsstat eller till en stat utanför Europeiska unionen eller från Finland till den berörda medlemsstaten, begränsa sådana sändningar eller ställa villkor för dem.

Om en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom förekommer i Finland, och varken de åtgärder som föreskrivs i 4, 5 och 6 kap. i denna lag eller kraven enligt 58 § i denna lag och enligt en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag är tillräckliga för att förhindra spridning av djursjukdomen eller trygga förutsättningarna för handeln mellan medlemsstaterna, eller om en EU-rättsakt förutsätter detta, kan jord- och skogsbruksministeriet genom ett beslut förbjuda att djur som tillhör mottagliga arter, produkter från sådana djur samt transportmedel, andra föremål och ämnen som kommit i kontakt med nämnda djur och produkter sänds till en annan medlemsstat eller via en annan medlemsstat till en stat utanför Europeiska unionen, begränsa sådana sändningar eller ställa villkor för dem.

På ett beslut som avses i 1 och 2 mom. ska bestämmelserna om delgivning av förvaltningsbeslut enligt 9 och 10 kap. i förvaltningslagen inte tillämpas. Beslutet ska offentliggöras i Finlands författningssamling och Livsmedelssäkerhetsverket ska dessutom underrätta de aktörer som myndigheten känner till och som beslutet gäller om sitt beslut.

60 §

Skyldighet för en aktör att ansöka om registrering samt registreringsförfarandet

Endast en aktör som har antecknats i det register som förs av Livsmedelssäkerhetsverket får sända djur, embryon och könsceller som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom till en annan medlemsstat, eller ta emot sådana djur, embryon och könsceller från en annan medlemsstat. Registrering krävs dock inte i fråga om en seminestation som har godkänts för leverans av sperma eller embryon och inte heller i fråga om ett godkänt spermalager eller utrymmen

som hör till en godkänd embryosamlings- eller embryoproduktionsgrupp.

Registrering söks hos Livsmedelssäkerhetsverket. En aktör som tar emot djur, embryon eller könsceller antecknas i registret om aktören förfogar över utrymmen där djuren vid behov kan hållas isolerade. En aktör som tar emot vattenlevande djur ska förfoga över en karantän, om djuren i fråga ska hållas i karantän i samband med införseln.

I ansökan om registrering ska uppges kontaktuppgifter till aktören och i förekommande fall djurhållningsplatssignum eller godkännandenummer, uppgifter om vilket djurslag de djur eller embryon eller könsceller av djur tillhör vars leverans registreringen gäller, samt i fråga om den som sänder djur till Finland en redogörelse för att villkoren enligt 2 mom. är uppfyllda. Registreringen gäller i tre år från det att ansökan om registrering anhängiggjordes hos myndigheten, och förnyas efter ansökan.

Med avvikelse från bestämmelserna i denna paragraf registrerar Livsmedelssäkerhetsverket de cirkusar som avses i kommissionens förordning (EG) nr 1739/2005 om fastställande av djurhälsokrav för transport av cirkusdjur mellan medlemsstater, i enlighet med artikel 4 i den förordningen. På innehållet i ansökan om registrering ska emellertid bestämmelserna i 3 mom. tillämpas.

Sådana närmare bestämmelser som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om djurslag, embryon och könsceller vars förflyttning mellan medlemsstaterna kräver en registrerad aktör utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

61 §

Förflyttning av djur och könsceller som kräver en godkänd aktör

Fjäderfän och kläckägg av fjäderfän får sändas till en annan medlemsstat endast från en djurhållningsplats för fjäderfä som har godkänts för detta ändamål. Kravet gäller inte leveranser av fjäderfän och kläckägg i partier på mindre än 20 (utom ratiter eller kläckägg av ratiter) eller leverans av fjäder-

fän för omedelbar slakt eller för utsättning av fjädervilt.

En uppsamlingscentral för djur eller en djurförmedlare som samlar upp djur i sina egna utrymmen får leverera nötkreatur, svin, får eller getter till en annan medlemsstat eller ta emot sådana från en annan medlemsstat endast om den har godkänts för detta ändamål.

En djurpark som avses i djurskyddslagens 20 § eller en försöksdjursanläggning som avses i lagen om försöksdjursverksamhet (62/2009) får leverera apor till en annan medlemsstat eller ta emot sådana från en annan medlemsstat endast om den godkänts för detta ändamål.

En djurpark som avses i djurskyddslagens 20 § eller en försöksdjursanläggning som avses i lagen om försöksdjursverksamhet som levererar andra djur än apor till ett i artikel 2.2 i rådets direktiv 92/65/EEG avsett godkänt organ, institut eller centrum i en annan medlemsstat, eller som tar emot andra djur än apor från ett sådant organ, institut eller centrum, får avvika från de krav som ställs på förflyttning av djur på det sätt som Europeiska unionens lagstiftning tillåter endast om den har godkänts för detta ändamål. Bestämmelser om ovan nämnda undantag utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Det som i 60 § bestäms om skyldighet för en aktör att ansöka om registrering gäller inte en i denna paragraf avsedd godkänd aktör.

62 §

Villkor för godkännande och godkännandeförfarande

Regionförvaltningsverket godkänner de aktörer som avses i 61 § på ansökan. För att ett godkännande ska kunna ges förutsätts det att man i tillräcklig utsträckning kan säkerställa att de djur som verksamheten gäller är fria från djursjukdomar och kan spåras. Den verksamhet som ansökan gäller ska dessutom vara organiserad på ett sätt som gör det möjligt att kontinuerligt övervaka djurens hälsotillstånd och upprätthålla god hygien bland djuren och så att man effektivt kan förhindra

spridning av djursjukdomar. Godkännande av en djurhållningsplats för fjäderfän enligt 61 § 1 mom., en uppsamlingscentral för djur och en djurförmedlare förutsätter dessutom att aktören förfogar över utrymmen som lämpar sig för verksamheten och som är placerade, konstruerade och utrustade samt går att underhålla på ett sätt som är ändamålsenligt med tanke på att spridning av djursjukdomar ska kunna förhindras.

I ansökan om godkännande ska uppges kontaktuppgifter till aktören och till de lokaler som används för verksamheten, och till ansökan ska fogas en beskrivning av den verksamhet som ansökan gäller samt en redogörelse för att de villkor som föreskrivs för ett godkännande är uppfyllda. En aktör ska godkännas om villkoren för godkännande enligt 1 mom. uppfylls. I ett beslut om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål underrättas om väsentliga förändringar i den verksamhet som godkännandet gäller.

Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av aktörer och om det förfarande som ska iakttas vid godkännandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

Livsmedelssäkerhetsverket ger en godkänd aktör ett sådant godkännandenummer som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter.

63 §

Tillstånd att ta in vilda djur samt mikrober, parasiter och provpartier från en annan medlemsstat

Följande djur samt embryon, könsceller och produkter av dem får tas in till Finland från en annan medlemsstat endast med tillstånd av Livsmedelssäkerhetsverket:

1) vilda däggdjur och fåglar samt vildlevande vattendjur som ska planteras ut eller användas för forskning,

2) mikrober och parasiter som orsakar djursjukdomar samt odlingar, vävnader, sekret och motsvarande produkter som innehåller mikrober och parasiter samt

3) provpartier omfattande levande djur, embryon eller könsceller som förs in i forskningssyfte och som inte uppfyller kraven enligt 58 §, de krav som föreskrivits med stöd av den eller kraven enligt Europeiska unionens lagstiftning som genomförs genom denna lag, och som bortskaffas när forskningsuppgiften är slutförd.

Livsmedelssäkerhetsverket beviljar tillstånd på ansökan. I ansökan ska uppges kontaktuppgifter till aktören samt ges uppgifter om de djur, embryon, könsceller och produkter som tas in. Till ansökan ska fogas en beskrivning av den verksamhet för vilken djuren, embryona, könscellerna eller produkterna avses bli införda till Finland samt sådana utredningar som behövs för att bedöma risken för spridning av djursjukdomar. Tillstånd beviljas om djuren, embryona, könscellerna eller produkterna inte medför risk för spridning av djursjukdomar. I tillståndet ställs sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar.

Det som i 60 § bestäms om skyldighet för en aktör att ansöka om registrering gäller inte verksamhet för vilken ett tillstånd enligt 1 mom. har beviljats.

För utförande av sina uppgifter har Livsmedelssäkerhetsverket rätt att ta in produkter som avses i 1 mom. 2 och 3 punkten till Finland under förutsättning att de inte medför risk för spridning av djursjukdomar.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid ansökan om tillstånd enligt 1 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

64 §

Kontroller av djur, embryon och könsceller som sänds mellan medlemsstaterna

En aktör ska kontrollera de djur, embryon och könsceller som han eller hon har tagit emot från ett annat medlemsland och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig sjukdom samt kontrollera de dokument som gäller djuren, embryona och könscellerna omedelbart efter ankomsten till destinationsplatsen för att säkerställa att djuren, em-

bryona eller könscellerna uppfyller villkoren för förflyttning. Om destinationsplatsen är en uppsamlingscentral eller ett slakteri där tillsynsmyndigheten utövar daglig tillsyn ska ovan nämnda kontroll dock göras av denna tillsynsmyndighet. Aktören ska utan dröjsmål underrätta kommunalveterinären om brister som han eller hon har observerat i samband med kontrollen samt förvara de djur, embryon och könsceller som dessa brister hänförs till på destinationsplatsen tills regionförvaltningsverket eller Livsmedelssäkerhetsverket har beslutat om eventuella fortsatta åtgärder.

Utöver det som bestäms i 1 mom. får tillsynsmyndigheterna göra stickprovskontroller och i samband med dem ta de prover som behövs för att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller de krav som ställs på förflyttning. Kontrollen kan göras på destinationsplatsen för djuren eller produkterna, under transporten eller i fråga om levande djur också på den djurhållningsplats dit djuren har sänts från destinationsplatsen.

En aktör ska kontrollera djur, embryon och könsceller som han eller hon har för avsikt att sända till en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig sjukdom i syfte att säkerställa att djuren, embryona eller könscellerna uppfyller villkoren för förflyttning. I de fall där ett officiellt hälsointyg krävs för att visa att en sändning uppfyller villkoren för förflyttning ska emellertid kommunalveterinären på begäran av aktören genomföra kontrollen och utfärda intyget.

Bestämmelser som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om djur och djurprodukter som ska kontrolleras på det sätt som föreskrivs i 1 eller 3 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får också utfärdas närmare bestämmelser om hur kontrollen ska göras.

65 §

Förvaring av uppgifter och dokument som gäller djur, embryon och könsceller

En aktör ska i fem år förvara följande uppgifter om djur, embryon och könsceller som han eller hon har tagit in från en annan medlemsstat eller sänt till en annan medlemsstat och som kan medföra risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom:

1) uppgifter om de djur, embryon och könsceller som ingår i sändningen samt deras identifieringsuppgifter,

2) antalet djur, embryon eller könsceller,

3) uppgifter om avsändaren och avgångsplatsen, mottagaren samt destinationsplatsen för de djur, embryon eller könsceller som ingår i sändningen samt, om mottagna djur, embryon eller könsceller vidareöverbärs, uppgifter om följande mottagare,

4) tidpunkten då sändningen har anlänt eller sänts, samt

5) uppgift om vilka dokument som har åtföljt sändningen.

Mottagaren ska dessutom i fem år förvara officiella hälsointyg som gäller de djur, embryon och könsceller som avses i 1 mom.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas de bestämmelser som Europeiska unionens lagstiftning förutsätter om de djur, embryon och könsceller i fråga om vilka uppgifter eller veterinärintyg ska förvaras på det sätt som avses i 1 och 2 mom. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet får också utfärdas närmare bestämmelser om de uppgifter som avses i 1 mom.

66 §

Registrering av uppgifterna i ett officiellt hälsointyg i det elektroniska datasystemet Traces

Officiella hälsointyg som gäller djur, embryon eller könsceller som ska levereras till en annan medlemsstat ska utfärdas och sändas via datasystemet Traces som förvaltas av Europeiska kommissionen, om inte något annat bestäms i Europeiska unionens lagstiftning. Aktören ansvarar för lämnandet av de basuppgifter om försändelsen som behövs för utfärdandet av hälsointyget, och ansvarar när så krävs också för att dessa uppgifter regi-

streras i datasystemet. En aktör som ska registrera uppgifter i datasystemet Traces eller dennes företrädare har rätt att av tillståndsmyndigheten avgiftsfritt få de åtkomsträttigheter till systemet som han eller hon behöver.

Om officiella hälsointyg som gäller djur, embryon eller könsceller som ska levereras till Finland har sänts via datasystemet Traces, ska den tillsynsmyndighet som genomför en kontroll enligt 64 § 1 eller 2 mom. registrera uppgifterna om kontrollen i datasystemet.

Bestämmelser om de intyg som ska utfärdas och sändas via datasystemet Traces utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet kan också utfärdas närmare bestämmelser om användningen av systemet.

67 §

Övervakning av aktörerna och av den verksamhet som utövas med stöd av tillstånd

Kommunalveterinären övervakar de aktörer som har registrerats med stöd av 60 § och de aktörer som har godkänts med stöd av 61 § samt den verksamhet som utövas med ett tillstånd enligt 63 §. Kommunalveterinären ska företa regelbundna inspektioner för att säkerställa att de godkända aktörerna fortfarande uppfyller villkoren för godkännande och att de villkor som uppställts i beslutet om godkännande eller i tillståndet iakttas.

Närmare bestämmelser om inspektionernas frekvens och innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

68 §

Åtgärder vid sjukdomsutbrott

Om ett djur som har sänts från en annan medlemsstat eller som transiteras genom Finland konstateras, eller på grund av djursjukdomsläget på avgångsplatsen eller av någon annan välgrundad orsak misstänks ha drabbats av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom, får Livs-

medelssäkerhetsverket genom ett beslut bestämma att djuret ska avlivas, isoleras på destinationsplatsen, sättas i karantän eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån djuret har förts in, om den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen. För att dessa åtgärder ska få vidtas förutsätts det att prover för diagnostik av sjukdomen har tagits inom fyra veckor från införseln. I Livsmedelssäkerhetsverkets beslut får uppställas sådana villkor beträffande åtgärderna som är nödvändiga samt bestämmas om sådana nödvändiga undersökningar av djuren som ska göras i samband med isolering eller karantän.

Vad som bestäms i 1 mom. gäller också fåglar som har kläckts ur importerade kläckägg, dock så att prover ska ha tagits inom fyra månader från importen för att åtgärder ska få vidtas.

Om det inom ett område som hör till en annan medlemsstat förekommer en djursjukdom som ska bekämpas eller ny, allvarlig djursjukdom som hotar att spridas till Finland via en djurprodukt som sänts till eller transiteras genom Finland från det berörda området, kan Livsmedelsverket bestämma att djurprodukten ska bortskaffas, behandlas så att risken för spridning av djursjukdomen elimineras, förvaras tills det står klart hurvida produkten medför risk för spridning av djursjukdomen eller inte, eller sändas tillbaka till den medlemsstat varifrån produkten har förts in, om den behöriga myndigheten i den berörda medlemsstaten godkänner återsändningen.

Aktören ansvarar för genomförandet av de åtgärder som avses i 1 och 3 mom. Regionförvaltningsverket övervakar genomförandet av åtgärderna. I de situationer som avses i 1 och 2 mom. iakttas dessutom bestämmelserna om verksamhet vid sjukdomsutbrott i 4 kap.

Livsmedelssäkerhetsverket ska utan dröjsmål informera jord- och skogsbruksministeriet om ett beslut som innefattar åtgärder enligt 1 och 3 mom. Sådana närmare bestämmelser som i Europeiska unionens lagstiftning förutsätts om de åtgärder som avses i 1 och 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

10 kap.

Export av djur och djurprodukter till stater utanför Europeiska unionen

69 §

Krav som gäller export av djur och djurprodukter

Endast djur eller djurprodukter vars ursprung på ett tillräckligt sätt kan klarläggas får sändas från Finland till en stat utanför Europeiska unionen. Djuren och produkterna ska också vara märkta så att de kan identifieras som de djur eller produkter som avses i dokumenten gällande dem. Djur och produkter i fråga om vilka exporten till stater utanför Europeiska unionen har förenats med krav i Europeiska unionens lagstiftning som har att göra med bekämpning av djursjukdomar ska dessutom uppfylla dessa krav.

Aktören ansvarar för uppfyllandet av de krav som föreskrivs i 1 mom. och för utredandet och uppfyllandet av de importkrav som destinationslandet ställer och, om exportpartiet transporteras via en stat utanför Europeiska unionen, de krav som den staten ställer på transiteringen.

De bestämmelser som behövs för att genomföra Europeiska unionens rättsakter och som gäller de krav på export av djur och produkter som avses i 1 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

70 §

Skyldighet för en exportör att registrera sig och registreringsförfarandet

Endast en aktör som har antecknats i det register som förs av Livsmedelssäkerhetsverket får sända sådana djur och djurprodukter som kan medföra risk för spridning av djursjukdomar till en stat utanför Europeiska unionen.

En anmälan om registrering lämnas in till Livsmedelssäkerhetsverket. Av anmälan ska framgå aktörens kontaktuppgifter, vid export av djur eventuellt djurhållningsplatsignum

och vid export av produkter eventuellt anläggningens godkännandennummer, samt uppgifter om vilka djurslag eller vilka produkter registreringen gäller och till vilka stater djuren eller produkterna ska exporteras. Registreringen gäller i tre år efter anmälan och registreringen kan förnyas.

Närmare bestämmelser om de djurslag och produkter som registreringsskyldigheten gäller utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

71 §

Veterinärintyg, exportkontroller och användning av datasystemet Traces

Om djur eller djurprodukter som exporteras till en stat utanför Europeiska unionen ska åtföljas av ett veterinärintyg som utfärdats av en myndighet, är det kommunalveterinären som utfärdar intyget på begäran av aktören. Kommunalveterinären ska innan intyget utfärdas inspektera djuren och deras djurhållningsplatser eller produkterna, om det inte är möjligt att på något annat sätt säkerställa att de krav som gäller export av djuren eller produkterna och de importkrav som destinationslandet ställer och eventuella krav som ställs på transiteringen uppfylls.

För att upprätta eller sända veterinärintyg kan datasystemet Traces, som avses i 66 §, användas om Europeiska unionens lagstiftning tillåter detta. Datasystemet ska användas för att upprätta och sända intyg om Europeiska unionens lagstiftning förutsätter det eller om Europeiska unionen och destinationsstaten kommer överens om det. Aktören ansvarar för lämnandet av de basuppgifter om exportpartiet som behövs för upprättande av veterinärintyget, och när så krävs för att dessa uppgifter införs i datasystemet. En aktör som ska införa uppgifter i datasystemet eller en företrädare för aktören har rätt att av tillsynsmyndigheten avgiftsfritt få de åtkomsträttigheter till systemet som han eller hon behöver.

Om den tillsynsmyndighet som utfärdat veterinärintyget efter det att intyget utfärdats får kännedom om ett misstänkt eller konstaterat sjukdomsutbrott i landet som skulle ha utgjort hinder för att utfärda intyget, ska till-

synsmyndigheten underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om saken som i sin tur ska underrätta den behöriga myndigheten i destinationsstaten.

Bestämmelser om användningen av datasystemet Traces för att upprätta och sända veterinärintyg utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Närmare bestämmelser om utförande av exportkontroll, veterinärintygets form och förfarandet för utfärdande av veterinärintyg kan också utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

72 §

Förvaring av uppgifter och dokument som gäller djur och djurprodukter

En aktör ska i fem år förvara följande uppgifter om djur och djurprodukter som han eller hon sänt till stater utanför Europeiska unionen och vars export förutsätter registrering enligt 70 §:

- 1) uppgifter om de djur och djurprodukter som ingår i det levererade partiet samt deras identifieringsuppgifter,
- 2) antalet djur eller produkter,
- 3) partiets avgångs- och destinationsplats,
- 4) tidpunkten då partiet har sänts, samt
- 5) uppgifter om dokument som utfärdats av myndigheter och som åtföljt partiet.

Närmare bestämmelser om de uppgifter som ska förvaras får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

11 kap.

Transport av djur och djurprodukter

73 §

Transport av däggdjur och fåglar

Vid transport av däggdjur och fåglar ska sådana transportmedel användas från vilka djursekret, strö eller foder inte kan läcka ut eller på något annat sätt komma ut under transporten. Mellan transporter ska det utrymme i transportmedlet som är avsett för djuren rengöras och vid behov desinficeras

med ett desinfektionsmedel som är lämpligt för ändamålet.

Fordon som används för transport av klövdjur och fjäderfä över finska statens gränser ska rengöras och desinficeras vid en godkänd desinficeringsplats för transportfordon innan djuren lastas och efter det att transportfordonet återvänt till Finland före en ny transport. Under transporten får djuren inte komma i kontakt med djur med lägre hälsostatus än de djur som transporteras. Den som transporterar nötkreatur, svin, får eller getter till en annan medlemsstat ska separat för varje transportmedel föra förteckning över de djur som transporteras. Förteckningen ska förvaras i minst tre år.

Sådana närmare bestämmelser som i Europeiska unionens lagstiftning förutsätts om rengöring och desinficering av transportmedel som används för transport av däggdjur och fåglar, om de desinfektionsmedel som ska användas, om att de djur som transporteras ska hållas åtskilda från andra djur samt om den förteckning som avses i 3 mom. får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

74 §

Transport av vattenlevande djur

Den som transporterar vattenlevande djur mellan områden som klassificerats i enlighet med 41 § eller över finska statens gränser ska se till att djurens hälsostatus inte förändras under transporten och att transporten inte äventyrar de vattenlevande djurens hälsostatus på avgångsplatsen, eventuella transiteringsplatser eller destinationsplatsen. Ett eventuellt byte av vattnet i transportbehållare under transporten får inte försämra hälsostatus hos de vattenlevande djur som transporteras och inte heller medföra risk för spridning av djursjukdomar. Vid transport av vattenlevande djur över finska statens gränser får vattnet i transportbehållare bytas endast på sådana platser som godkänts för vattenbyte.

Närmare bestämmelser om förfaranden för vattenbyte vid transporter av vattenlevande djur får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

75 §

Transport av djurprodukter

Vid transport av djurprodukter eller andra varor, föremål eller ämnen som kan medföra risk för att djursjukdomar som ska bekämpas eller nya, allvarliga djursjukdomar sprids ska transportutrymmet rengöras och desinficeras efter avlastningen.

Närmare bestämmelser om rengöring och desinficering av transportmedel som används vid transporter enligt 1 mom. samt om de desinfektionsmedel som ska användas får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

76 §

Godkännande av desinficeringsplatser för transportfordon och platser för byte av vattnet i transportbehållare

Regionförvaltningsverket godkänner på ansökan en desinficeringsplats för transportfordon eller en plats för byte av vattnet i transportbehållare. Ett villkor för att en desinficeringsplats ska godkännas är att den är på så sätt placerad, byggd, utrustad och skött, och att behandlingen av det avloppsvatten och avfall som verksamheten ger upphov till liksom också den övriga verksamheten har ordnats så att transportbilarna kan tvättas och desinficeras effektivt och att djursjukdomar inte kan spridas utanför desinficeringsplatsen. Ett villkor för att en plats för byte av vatten ska godkännas är att den är på så sätt placerad och att uttaget av vatten och behandlingen av det utgående vattnet har ordnats så att det inkommande vattnet inte äventyrar hälsan för de vattenlevande djur som transporteras och det utgående vattnet inte äventyrar hälsan för andra vattenlevande djur.

I ansökan ska uppges sökandens kontaktuppgifter och kontaktuppgifter till desinficeringsplatsen och platsen för byte av vatten och till ansökan ska fogas en beskrivning av verksamheten vid desinficeringsplatsen eller platsen för byte av vatten samt en utredning över sådana omständigheter som är centrala för att förhindra spridning av djursjukdomar

och som anknyter till verksamheten och lokalerna. En desinficeringsplats för transportfordon eller en plats för byte av vattnet i transportbehållare ska godkännas om de föreskrivna villkoren för godkännande uppfylls. I beslutet om godkännande får det ställas sådana villkor som är nödvändiga för att förhindra spridning av djursjukdomar. Regionförvaltningsverket ska utan dröjsmål underätta om väsentliga ändringar i den godkända verksamheten.

Kommunalveterinären övervakar de godkända desinficeringsplatserna för transportfordon och platserna för byte av vattnet i transportbehållare och får utföra inspektioner för att säkerställa att platserna fortfarande uppfyller villkoren för godkännande och att de villkor som ställts i beslutet om godkännande iakttas.

Närmare bestämmelser om villkoren för godkännande av en desinficeringsplats för transportfordon eller en plats för byte av vattnet i transportbehållare och om det förfarande som ska iakttas vid godkännandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

12 kap.

Laboratorier

77 §

Analys av prover och hantering av sjukdomsalstrande mikrober i laboratorium

Prover får analyseras med avseende på djursjukdomar som ska bekämpas endast vid Livsmedelssäkerhetsverket, ett nationellt referenslaboratorium eller ett laboratorium som godkänts av Livsmedelssäkerhetsverket. Kravet gäller emellertid inte prover som avses i livsmedelslagen och foderlagen.

Om ett prov som misstänks innehålla en djursjukdom som ska bekämpas har lämnats till ett laboratorium som inte har rätt att analysera prover med avseende på sjukdomen i fråga, ska provet eller den mikrob som isolerats utan dröjsmål sändas till ett laboratorium som avses i 1 mom. för fortsatta analyser.

Mikrober som orsakar djursjukdomar som lätt sprider sig eller farliga djursjukdomar får i samband med vetenskaplig forskning hanteras enbart vid Livsmedelssäkerhetsverket eller ett laboratorium som Livsmedelssäkerhetsverket godkänt för den aktuella forskningen.

78 §

Nationellt referenslaboratorium för djursjukdomar som ska bekämpas

Livsmedelssäkerhetsverket är nationellt referenslaboratorium för djursjukdomar som ska bekämpas.

Ett för uppgiften lämpligt utländskt laboratorium är dock nationellt referenslaboratorium för djursjukdomar vars förekomst i Finland är ytterst osannolik, och för vilka det inte är ändamålsenligt att ordna referenslaboratorieverksamhet i Finland på grund av verksamhetens kostnader eller med beaktande av andra omständigheter. Laboratoriet utses av jord- och skogsbruksministeriet efter att ministeriet har hört Livsmedelssäkerhetsverket.

Bestämmelser om de krav som enligt kontrollförfordningen ska ställas på nationella referenslaboratorier och om dessa laboratoriers uppgifter finns i artikel 33 i kontrollförfordningen.

79 §

Villkor för godkännande av ett laboratorium

För att ett laboratorium ska godkännas att analysera prover med avseende på djursjukdomar som ska bekämpas förutsätts laboratoriet ha ett skriftligt kvalitetssystem och teknisk kompetens och förmåga att ta fram tillförlitliga resultat. Dessutom ska laboratoriepersonalen ha den utbildning och kompetens som uppgiften kräver och den person som ansvarar för analysen av proverna ska ha en för uppgiften lämplig högskoleexamen eller motsvarande kompetens. Ett laboratorium som godkännas att analysera prover med avseende på djursjukdomar som lätt sprider sig eller farliga djursjukdomar ska också ha en skriftlig beskrivning av förfarandena och åt-

gärderna för att förhindra sjukdomsalstrare från att spridas utanför laboratoriet via personer, utrustning, avfall, utgående vatten eller frånluft eller på något annat motsvarande sätt, nedan *system för skydd mot sjukdomar*. Om ett laboratorium godkännas att analysera prover som tillsynsmyndigheten tagit eller låtit ta för myndighetsverksamhet enligt denna lag eller prover som ingår i den obligatoriska hälsoövervakningen, ska laboratoriet uppfylla de krav som ställs i artikel 12.2 i kontrollförfordningen. Ett laboratorium som analyserar prover med avseende på zoonoser inom ramen för den obligatoriska hälsoövervakningen ska dessutom uppfylla kraven i artikel 12.2 i zoonosförfordningen.

För att ett laboratorium ska godkännas att i samband med vetenskaplig forskning hantera mikrober som orsakar djursjukdomar som lätt sprider sig eller farliga djursjukdomar förutsätts laboratoriepersonalen ha den utbildning och kompetens som uppgiften kräver och den person som ansvarar för hanteringen av de sjukdomsalstrande mikroberna ha en för uppgiften lämplig högskoleexamen eller motsvarande kompetens. Laboratoriet ska dessutom ha ett sådant system för skydd mot sjukdomar som avses i 1 mom.

Närmare bestämmelser om kompetensen i fråga om de godkända laboratoriernas personal och om de krav som ställs på laboratoriernas kvalitetssystem och system för skydd mot sjukdomar får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

80 §

Förfarande för godkännande samt övervakning av laboratorier

Livsmedelssäkerhetsverket godkänner laboratorier på ansökan. Av ansökan ska framgå laboratoriets kontaktuppgifter och vilken sjukdom som ska undersökas och vilka sjukdomsalstrande mikrober som ska hanteras. Av ansökan om godkännande av ett laboratorium som analyserar prover ska också framgå om laboratoriet analyserar prover som tillsynsmyndigheten tagit eller låtit ta för myndighetsverksamheten. Till ansökan ska fogas utredningar om att de villkor som föreskrivs för ett godkännande uppfylls. Laboratoriet

ska godkännas om dessa villkor uppfylls. Av beslutet om godkännande ska det framgå vilka sjukdomar som får undersökas och vilka sjukdomsalstrande mikrober som får hanteras enligt godkännandet.

Livsmedelssäkerhetsverket övervakar de godkända laboratorierna och bedömer vid behov om ett laboratorium fortfarande uppfyller kraven i detta kapitel. Ett godkänt laboratorium ska underrätta Livsmedelssäkerhetsverket om det sker väsentliga förändringar i verksamheten, om verksamheten avbryts och om verksamheten upphör.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid godkännande av laboratorier och om övervakningen av de godkända laboratorierna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

81 §

Laboratorier för anmälningsskyldiga djursjukdomar

Ett laboratorium som analyserar prover med avseende på anmälningsskyldiga djursjukdomar ska använda vetenskapligt vedertagna analysmetoder, ha teknisk kompetens och ta fram tillförlitliga resultat. Laboratoriepersonalen ska ha den utbildning och kompetens som uppgiften förutsätter.

En anmälan om verksamheten vid ett laboratorium som avses i 1 mom. ska på förhand göras till Livsmedelssäkerhetsverket. Av anmälan ska framgå verksamhetsutövarens och laboratoriets kontaktuppgifter samt vilka anmälningsskyldiga djursjukdomar laboratoriet undersöker. Laboratorierna övervakas av Livsmedelssäkerhetsverket.

Närmare bestämmelser om innehållet i anmälan och anmälningsskyldighetsförfarandet får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

82 §

Lämnande av undersökningsuppgifter och sändande av isolerade mikrobstammar

Ett godkänt laboratorium och ett laboratorium som avses i 81 § ska till det nationella referenslaboratoriet för fortsatta analyser och

förvaring sända stammar av sådana mikrober som har isolerats i analyserade prover och som orsakar djursjukdomar som ska bekämpas eller anmälningsskyldiga djursjukdomar.

Ett godkänt laboratorium och ett laboratorium som avses i 81 § ska dessutom regelbundet till Livsmedelssäkerhetsverket lämna uppgifter om antalet prover som analyserats med avseende på djursjukdomar som ska bekämpas och anmälningsskyldiga djursjukdomar samt om resultaten av analyserna enligt djurslag.

Närmare bestämmelser om vilka analyser med avseende på djursjukdomar den skyldighet som avses i 1 eller 2 mom. gäller, innehållet i de uppgifter som ska lämnas samt tidtabellen för sändandet av stammarna och lämnandet av uppgifterna får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Livsmedelssäkerhetsverket får utfärda närmare föreskrifter om hur mikrobstammarna ska sändas och uppgifterna lämnas.

13 kap.

Myndigheter och deras uppgifter

83 §

Jord- och skogsbruksministeriet

Jord- och skogsbruksministeriet leder och övervakar verkställigheten och efterlevnaden av denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den samt genomförandet och efterlevnaden av de EU-rättsakter som avses i 3 §.

84 §

Livsmedelssäkerhetsverket

Livsmedelssäkerhetsverket planerar, leder, utvecklar och övervakar på riksnivå bekämpningen av djursjukdomar.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag bestäms om Livsmedelssäkerhetsverkets uppgifter ska verket

1) ansvara för upprätthållandet av den nationella beredskapen för djursjukdomar och

göra upp riksomfattande beredskapsplaner för djursjukdomar,

2) ordna skötseln utanför tjänstetiden av brådskande uppgifter som gäller diagnostisering av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar,

3) ansvara för statistikföringen och rapporteringen angående djursjukdomar,

4) ansvara för ordnandet av utbildning för kommunalveterinärer i anslutning till verkställigheten av denna lag och föra förteckning över de kommunalveterinärer som genomgått en särskild utbildning om åtgärder vid sjukdomsutbrott, nedan *beredskapsveterinärer*, samt

5) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av Europaparlamentets och rådets förordningar och kommissionens förordningar som avses i 3 §, och som enligt denna lag ankommer på verket.

Livsmedelssäkerhetsverket svarar också för bekämpningen av djursjukdomar vid slakterier, inrättningar för vilthantering och anläggningar som finns i anslutning till dem enligt livsmedelslagen, med undantag för slakterier och inrättningar i fråga om vilka tillsynen enligt livsmedelslagen har överförts på kommunerna på det sätt som avses i 15 § 2 mom. i veterinärvårdslagen. I fråga om de slakterier och inrättningar som Livsmedelssäkerhetsverket övervakar utför verket alla de uppgifter som enligt denna lag annars skulle ankomma på kommunalveterinären.

Närmare bestämmelser om statistikföringen och rapporteringen enligt 2 mom. 3 punkten, innehållet i de riksomfattande beredskapsplanerna samt det förfarande som ska iaktas vid inrättandet och ledningen av ett nationellt kriscentrum får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

85 §

Regionförvaltningsverket

Regionförvaltningsverket planerar, leder, övervakar och genomför bekämpningen av djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde.

Utöver vad som någon annanstans i denna lag bestäms om regionförvaltningsverkets uppgifter ska verket

1) upprätthålla beredskapen för djursjukdomar inom sitt verksamhetsområde och göra upp beredskapsplaner för djursjukdomar för verksamhetsområdet,

2) ordna behövlig utbildning för kommunalveterinärer i anslutning till verkställigheten av denna lag, samt

3) i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av Europaparlamentets och rådets förordningar och kommissionens förordningar som avses i 3 § till den del uppgifterna inte hör till Livsmedelssäkerhetsverkets eller kommunalveterinärens behörighet.

Regionförvaltningsverket ska i samarbete med övriga regionförvaltningsverk ordna skötseln utanför tjänstetiden av brådskande uppgifter som gäller bekämpning av djursjukdomar som lätt sprider sig och farliga djursjukdomar och utredning av sjukdomsläget. Då är det regionförvaltningsverk som har jour behörigt inom hela jrouområdet i uppgifter som enligt denna lag ankommer på regionförvaltningsverket. Livsmedelssäkerhetsverket fastställer regionförvaltningsverkens jurer.

Närmare bestämmelser om beredskapsplanernas innehåll får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

86 §

Kommunalveterinären

Utöver vad som i denna lag bestäms om kommunalveterinärens uppgifter ska kommunalveterinären i egenskap av behörig myndighet svara för de uppgifter som följer av Europaparlamentets och rådets förordningar och kommissionens förordningar som avses i 3 §, och som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären.

Regionförvaltningsverket kan vid behov förordna en kommunalveterinär att utanför dennes verksamhetsområde utföra särskilt angivna uppgifter som enligt denna lag ankommer på kommunalveterinären, om det är fråga om en djursjukdom som lätt sprider sig, en farlig djursjukdom eller en ny, allvarlig djursjukdom eller om en djursjukdom som ska övervakas förekommer i exceptionellt stor utsträckning. Regionförvaltningsverket

ska i första hand förordna en beredskapsveterinär till uppdraget. När förordnandet ges ska kommunens möjligheter att utföra sina lagstadgade uppgifter och övriga uppgifter beaktas. Regionförvaltningsverket kan förordna en kommunalveterinär att utföra uppgifter även inom ett annat regionförvaltningsverks verksamhetsområde, om förordnandet grundar sig på en begäran av sistnämnda regionförvaltningsverk.

87 §

Auktoriserad inspektör

Livsmedelssäkerhetsverket kan för viss tid och för en viss uppgift bemyndiga en person, med för uppgiften tillräcklig yrkeskunskap när det gäller de djurslag som inspektionerna och undersökningarna avser, djursjukdomar och bekämpningen av djursjukdomar, att i egenskap av auktoriserad inspektör i stället för eller genom att bistå kommunalveterinären utföra sådana inspektioner eller undersökningar på djurhållningsplatserna som avses i denna lag samt att i samband med dessa ta nödvändiga prover. Rätten att utföra inspektioner och undersökningar och ta prover kan avgränsas till att gälla enbart vissa djurslag eller enbart vissa inspektioner och undersökningar. En auktoriserad inspektör har inte rätt att för utförande av sina uppgifter få tillträde till sådana lokaler som används för permanent boende.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. får en auktoriserad inspektör utföra sådana verkställande uppgifter som tillsynsmyndigheten anvisat inspektören och som ansluter till verkställigheten av denna lag, såsom vaccinering av djur.

En auktoriserad inspektör utför sitt uppdrag under Livsmedelssäkerhetsverkets tillsyn. Livsmedelssäkerhetsverket kan återkalla ett bemyndigande som det beviljat, om den auktoriserade inspektören försummar iakttagandet av de villkor som Livsmedelssäkerhetsverket uppställt eller i övrigt på ett väsentligt sätt bryter mot de förpliktelser som följer av uppdraget också efter det att inspektören först fått en anmärkning om bristerna.

På auktoriserade inspektörer tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar

när de utför uppdrag enligt denna lag. Bestämmelser om en auktoriserad inspektörs skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

En auktoriserad inspektör ska på begäran visa upp ett skriftligt bemyndigande.

88 §

Arbetspliktiga vid en omfattande djursjukdomsepidemi

Om en djursjukdom som lätt sprider sig har spridit sig över ett vidsträckt område i landet och tillsynsmyndigheterna inte har tillräckliga resurser för att bekämpa den i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag, är legitimerade veterinärer, som är stadigvarande bosatta i landet, och veterinärmedicine studerande, med rätt att temporärt utöva veterinäryrket, med stöd av ett beslut av Livsmedelssäkerhetsverket skyldiga att sköta sådana veterinäruppgifter som är nödvändiga på grund av det aktuella sjukdomsläget, inklusive sådana uppgifter som avses i 87 § 1 och 2 mom., och som de skäligen kan utföra med beaktande av deras utbildning, arbetserfarenhet, hälsotillstånd och familjeförhållanden. Arbetsplikten kan fortgå högst två veckor i sänder, sammanlagt dock högst två månader. Till den som utför ett sådant uppdrag betalas av statens medel ett skäligt arvode som fastställs av Livsmedelssäkerhetsverket. Den arbetspliktiges tidigare anställningsförhållande avbryts inte på grund av arbetsförordnandet.

På den som förordnats till ett sådant uppdrag som avses ovan tillämpas dessutom vad som i 87 § 4 mom. föreskrivs om auktoriserade inspektörer och veterinärer. Den arbetspliktige ska när han eller hon utför uppdraget på begäran visa upp sitt arbetsförordnande.

89 §

Ledning och styrning av sjukdomsbekämpningen

När en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom bryter ut leder regionförvaltningsverket inom sitt verksamhetsområde bekämpningen av sjukdomen och förhindrandet av dess spridning. Region-

förvaltningsverket är ett sådant lokalt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens rättsakter när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

Livsmedelssäkerhetsverket styr och övervakar regionförvaltningsverkets verksamhet för utrotning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och för förhindrande av dess spridning. Om ett sjukdomsutbrott kräver åtgärder inom flera regionförvaltningsverks verksamhetsområden, svarar Livsmedelssäkerhetsverket för uppdateringen av lägesbilden och samordningen av verksamheten. Livsmedelssäkerhetsverket har vid behov rätt att ge regionförvaltningsverket förelägganden om bekämpning av en djursjukdom som ska bekämpas eller en ny, allvarlig djursjukdom och förhindrande av dess spridning samt genom sitt beslut överta det ledningsansvar som avses i 1 mom. av ett regionförvaltningsverk, om en effektiv bekämpning av sjukdomen och ett effektivt förhindrande av dess spridning annars äventyras. Livsmedelssäkerhetsverket är dessutom ett sådant nationellt centrum för sjukdomsbekämpning som avses i Europeiska unionens rättsakter när en djursjukdom som lätt sprider sig bryter ut.

Sådana närmare bestämmelser om uppgifterna för de lokala och nationella centrumen för sjukdomsbekämpning som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

14 kap.

Tillsyn, inspektioner och uppgifternas offentlighet

90 §

Rätt att utföra inspektioner och ta prover

Utöver vad som i denna lag och i de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag bestäms om inspektioner och undersökningar som utförs för att övervaka djursjukdomar och utreda sjukdomsläget har tillsynsmyndigheten och en auktoriserad inspektör rätt att utföra en inspektion om det finns anled-

ning att misstänka brott mot denna lag eller mot bestämmelser, föreskrifter eller förvaltningsbeslut som utfärdats med stöd av den eller mot de EU-rättsakter som avses i 3 § eller mot förvaltningsbeslut som har utfärdats med stöd av dem. Även utan misstanke får tillsynsmyndigheten, en auktoriserad inspektör eller en arbetspliktig utföra en inspektion för att övervaka att de ålägganden, förbud, villkor eller begränsningar som anges i 2, 4—6 eller 11 kap. iakttas.

För en inspektion som avses i denna lag har den som utför inspektionen rätt att få tillträde till lokaler där djur, djurprodukter och dokument som gäller dem hanteras, används, transporteras eller förvaras. Vid inspektionen får lokaler, djur, djurprodukter, dokument och övriga omständigheter som är relevanta för tillsynen inspekteras. I samband med inspektionen kan sådana prover som behövs för tillsynen tas avgiftsfritt.

Tillsynsmyndigheten har rätt att för inspektionen få tillträde till ett laboratorium som undersöker eller analyserar djursjukdomar eller hanterar mikrober som orsakar djursjukdomar. Inspektionen kan gälla laboratoriets lokaler och instrument, journalföringen av och arkiven över undersökningsresultat, laboratoriets kvalitetssystem och system för skydd mot sjukdomar samt övriga omständigheter som är relevanta för tillsynen över att denna lag och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den iakttas.

I lokaler som används för permanent boende får inspektionen utföras endast av en myndighet, och inspektionen får utföras endast om det finns skäl att misstänka att en aktör som är ansvarig för djur eller någon annan aktör som avses i denna lag har gjort sig skyldig till ett brott på vilket kan följa fängelse, eller till en djursjukdomsförseelse som avses i 115 §, som kan innebära allvarlig risk för människors eller djurs hälsa, och inspektionen är nödvändig för att utreda brottet eller förseelsen.

91 §

Rätt att få uppgifter

Tillsynsmyndigheten, en auktoriserad inspektör och en arbetspliktig har rätt att utan

hinder av sekretessbestämmelserna få sådana uppgifter och dokument som är nödvändiga för att utföra de uppgifter som föreskrivs i denna lag eller i de EU-rättsakter som genomförs genom denna lag av de aktörer som är ansvariga för djur och djurhållningsplatser och av andra som berörs av de förpliktelser som föreskrivs i denna lag eller i nämnda EU-rättsakter.

Tillsynsmyndigheten har dessutom rätt att utan hinder av sekretessbestämmelserna av statliga och kommunala myndigheter få sådana uppgifter om djurhållningen eller om annan verksamhet som föreskrivs i denna lag som är nödvändiga för att utföra de uppgifter som avses i 1 mom.

92 §

Rätt för inspektörer vid internationella myndigheter att utföra inspektioner

Vad som i denna lag föreskrivs om tillsynsmyndighetens rätt att utföra inspektioner, ta prover, få tillträde till de platser som tillsynen förutsätter och få de uppgifter och dokument som tillsynen förutsätter gäller också inspektörer som avses i Europeiska unionens lagstiftning eller i något annat internationellt fördrag som är bindande för Finland, när den internationella förpliktelse som är bindande för Finland förutsätter det. Tillsynsmyndigheten ska vid behov samarbeta med internationella myndigheters inspektörer.

93 §

Skyldighet för aktörer att bistå myndigheter

En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att bistå myndigheterna vid undersökning, vaccinering, medicinsk behandling och provtagning av djur som utförs med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag. En aktör som är ansvarig för djur är skyldig att ordna sådana förhållanden att åtgärden kan utföras tryggt och med beaktande av djurets normala beteende, om inte något annat följer av att åtgärden är bråds-kande.

En aktör som är ansvarig för djur och övriga aktörer som avses i lagen är skyldiga att ge tillsynsmyndigheten nödvändiga uppgifter för att klarlägga djursjukdomens ursprung, art och spridning.

94 §

Handräckning

Polisen ska vid behov ge tillsynsmyndigheten, en auktoriserad inspektör och en arbetspliktig handräckning för utförande av de uppgifter som föreskrivs i denna lag eller i en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag, om utförandet av uppgifterna förhindras eller om uppgifterna i övrigt kräver att polisbefogenheter utövas.

Räddningsmyndigheterna ger tillsynsmyndigheten handräckning för utförande av de uppgifter som avses i 1 mom. i enlighet med bestämmelserna om detta i 50 § i räddningslagen (379/2011).

Tullmyndigheterna kan vid behov ge tillsynsmyndigheten sådan handräckning som hör till deras ansvarsområde för att i samband med inspektioner som avses i denna lag stoppa transporter av djur eller djurprodukter. Dessutom kan tullmyndigheterna underrätta tillsynsmyndigheten om sådana transporter av djur eller djurprodukter där det kan bli aktuellt att begära handräckning av tullmyndigheterna.

95 §

Sekretessbelagda uppgifter och utlämnande av dem

Bestämmelser om sekretess för uppgifter som erhållits under tillsynen finns i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) samt i artikel 7 i kontrollförordningen.

Utän hinder av sekretessen får uppgifter som erhållits under tillsynen och som gäller en enskilds eller en sammanslutnings ekonomiska ställning, affärs- eller yrkeshemlighet eller en enskilds personliga förhållanden lämnas ut till

1) myndigheter för utförande av uppgifter som föreskrivs i denna lag eller i en EU-

rättsakt som genomförs genom denna lag, samt

2) utländska institutioner och inspektörer, om detta förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning eller i ett internationellt fördrag som är bindande för Finland.

15 kap.

Register

96 §

Registeransvarig

Livsmedelssäkerhetsverket är ansvarigt för de register som avses i detta kapitel. Övriga tillsynsmyndigheter får använda och är skyldiga att uppdatera registeruppgifterna i den omfattning som deras föreskrivna uppgifter förutsätter det. De svarar också för att de uppgifter som de har fört in i registret är korrekta samt för att registreringen och användningen sker på lagligt sätt vid utförandet av de egna uppgifterna.

De register som anges i detta kapitel utgör en del av landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem som avses i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem (284/2008). På register och dokument som anges i detta kapitel tillämpas den lagen, om inte något annat bestäms i detta kapitel.

97 §

Register över aktörer, inrättningar, verksamhetsställen och laboratorier som godkänts eller beviljats tillstånd

Register ska föras över de biosektorer, seminestationer, embryosamlingsgrupper och embryoproduktionsgrupper, spermalager, karantäner, aktörer enligt 61 §, desinficeringsplatser för transportfordon, platser för byte av vattnet i transportbehållare, laboratorier och aktörer med tillstånd för odling och rensning av vattenbruksdjur som godkänts med stöd av denna lag.

I registren antecknas aktörens och lokalernas kontaktuppgifter och ett eventuellt djur-

hållningsplatssignum, uppgifter om den verksamhet som godkännandet eller tillståndet gäller, uppgifter om begränsningar och villkor som i beslutet om godkännande eller beslutet om tillstånd har ställts för godkännandet eller tillståndet, den veterinär som ansvarar för verksamheten om en sådan finns, det godkännandenummer som förutsätts i Europeiska unionens lagstiftning om ett sådant nummer finns, samt uppgifter om att verksamheten upphört eller att godkännandet eller tillståndet eventuellt återkallats. I registret över aktörer som beviljats tillstånd för odling och rensning av vattenbruksdjur antecknas dessutom uppgifter om var djurhållningsplatserna och rensningsanläggningarna är belägna, uppgifter om odlingslokalerna, sjukdomsläget i området, produktionsinriktningen samt vilka arter av vattenbruksdjur som odlas eller rensas.

Livsmedelssäkerhetsverket offentliggör elektroniskt en förteckning över de aktörer, inrättningar och verksamhetsställen som avses i 1 mom. Förteckningen kan innehålla sådana uppgifter som avses i 2 mom. och som förutsätts i Europeiska unionen lagstiftning.

Med avvikelse från vad som i 12 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem bestäms om avförande av uppgifter ur landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem, avförs de uppgifter som avses i denna paragraf ur registret tre år efter det att aktören har meddelat att verksamheten upphört eller efter det att tillståndet eller godkännandet återkallats.

Närmare bestämmelser om de förfaranden som ska iakttas vid införande av uppgifter i registret och vid offentliggörande av förteckningen får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

98 §

Övriga register över aktörer och laboratorier

Register ska föras över de aktörer som avses i 60 och 70 § och över laboratorier för anmälningspliktiga djursjukdomar. I registren införs de uppgifter som krävs i ansökan om registrering eller i den anmälan som förutsätts av en aktör.

Med avvikelse från vad som i 12 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem bestäms om avförande av uppgifter ur landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem, avförs de uppgifter som avses i 1 mom. i denna lag ur registret tre år efter det att

1) giltighetstiden för registreringen av en aktör har upphört eller registreringen har återkallats, eller

2) laboratoriets anmälningspliktiga verksamhet har upphört.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid införande av uppgifter i registret får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

99 §

Register för övervakning av djursjukdomar

För övervakningen av djursjukdomar ska det föras register över

1) konstaterade fall av djursjukdomar som ska bekämpas eller nya, allvarliga djursjukdomar,

2) förbud, villkor, begränsningar och åtgärder som genom ett förvaltningsbeslut som avses i 4 kap. eller genom ett regionalt föreläggande som avses i 5 kap. har meddelats en djurhållningsplats samt undantagstillstånd som gäller dessa,

3) djurhållningsplatser som avses i 22 § 1 mom. 4 punkten,

4) förbud och begränsningar som har meddelats med stöd av 112 §,

5) dem som förbundet sig till den frivilliga hälsokontrollen, dem som avbrutit den frivilliga hälsokontrollen och hälsoklassificeringen av de djurhållningsplatser som förbundet sig till den frivilliga hälsokontrollen,

6) obligatoriska vaccinationer som djuren fått,

7) de auktoriserade inspektörernas befogenheter, samt

8) utförda inspektioner och provtagningar samt resultaten av de analyser som gjorts på basis av proverna.

Livsmedelssäkerhetsverket offentliggör elektroniskt, utgående från det register som avses i 1 mom. 5 punkten, en förteckning

över hälsoklassificeringen av djurhållningsplatserna som är avsedd för aktörerna.

Med avvikelse från vad som i 12 § i lagen om landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem bestäms om avförande av uppgifter ur landsbygdsnäringsförvaltningens informationssystem, ska uppgifterna i det register som avses i 1 mom. 1 punkten bevaras varaktigt.

Närmare bestämmelser om det förfarande som ska iakttas vid införande av uppgifter i ett register får utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

16 kap.

Avgifter och arvoden

100 §

Avgifter som tas ut till staten för myndigheternas prestationer

För myndigheters och auktoriserade inspektörers prestationer enligt denna lag ska det tas ut en avgift till staten, om det inte är fråga om en prestation som enligt lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) eller någon annan lag ska vara avgiftsfri. Vid fastställandet av avgifternas storlek iakttas lagen om grunderna för avgifter till staten. Regionförvaltningsverket tar ut en avgift till staten för kommunalveterinärens avgiftsbelagda prestationer.

Med avvikelse från 1 mom. tas det inte ut någon avgift för ett officiellt veterinärintyg för djurprodukter som ska sändas till stater utanför Europeiska unionen, om kommunen tar ut en avgift för samma intyg.

Bestämmelser om myndigheters skyldighet att ta ut en avgift för extra kontrollåtgärder som föranleds av bristande efterlevnad finns dessutom i artikel 28 i kontrollförordningen.

101 §

Arvoden och ersättningar som betalas till auktoriserade inspektörer

Livsmedelssäkerhetsverket betalar arvoden till auktoriserade inspektörer för inspektio-

ner, provtagningar och övriga åtgärder enligt denna lag samt ersättning för inspektörernas kostnader.

102 §

Ersättning som staten betalar till kommunerna

Bestämmelser om ersättning som av statens medel ska betalas till kommunen för utförandet av de uppgifter som kommunalveterinären enligt denna lag har finns i 23 § i veterinärvårdslagen.

17 kap.

Betalning av vissa kostnader och ersättningar av statens medel

103 §

Betalning av statens medel av kostnader för utrotning av en djursjukdom

När det gäller verkställande av ett beslut som avses i 26 § 1 mom. 1-5 punkten betalas av statens medel ersättning för kostnaderna för arbetet, användningen av anordningar och utrustning samt för redskap och ämnen.

104 §

Ersättningar för djur som avlivats genom beslut av en myndighet

Ägaren har rätt att av statens medel få full ersättning för ett djur som avlivats, slaktats eller rensats med stöd av ett beslut enligt 21 § 2 mom., 26 § 1 mom. eller 39 § 1 mom. eller som har dött till följd av en behandling eller någon annan åtgärd som utförts med stöd av denna lag. I ersättning betalas djurets marknadsvärde, dvs. det värde som djuret skulle ha haft utan den djursjukdom som myndighetens beslut grundade sig på. Om det djur för vilket ersättning betalas kan utnyttjas i sin helhet eller delvis, avdras djurets återstående bruksvärde från det belopp som ska ersättas.

Med avvikelse från 1 mom. kan det för betalning av ersättningar fastställas standarder-

sättningar för olika djurslag som, med beaktande av djurets ålder, storlek, förväntade produktion eller övriga motsvarande omständigheter, motsvarar djurens genomsnittliga marknadsvärde. Från standardersättningen avdras djurets återstående bruksvärde. Ägaren har emellertid rätt att begära att ersättningsbeloppet fastställs utifrån djurets marknadsvärde i stället för att standardersättningen betalas ut, om djurets värde av avelsmässiga skäl eller av andra motsvarande skäl avsevärt överstiger det genomsnittliga marknadsvärdet.

För ett djur som med stöd av ett beslut enligt 27 § eller 39 § 2 mom. ska avlivas, slaktas eller rensas har ägaren rätt att i ersättning av statens medel få högst tre fjärdedelar av djurets marknadsvärde eller av den standardersättning som avses i 2 mom., med avdrag för djurets återstående bruksvärde. Om antalet fall som ska ersättas är stort i förhållande till tillgängliga anslag, kan ersättningsbeloppet emellertid sänkas. För att ersättning ska betalas ut i det fall som avses i 27 § förutsätts dessutom att det på djurhållningsplatsen utförs sådana rengörings- och desinficeringsåtgärder som förutsätts för att ett beslut som avses i 23 § 1 mom. ska upphävas.

Ersättning betalas inte för djur vars värde är ringa, om det inte finns särskilt vägande skäl för att ersättningen ska betalas ut.

De standardersättningar som avses i 3 mom. fastställs genom förordning av statsrådet.

105 §

Ersättning för egendom som förstörts genom beslut av en myndighet

Ägaren har rätt att av statens medel få full ersättning för djurprodukter och övriga ämnen, varor, föremål och konstruktioner som i enlighet med ett beslut enligt 26 § 1 mom. 2—5 punkten har förstörts eller hanterats så att de har skadats eller blivit oanvändbara. I ersättning betalas egendomens verkliga värde. Ersättning betalas inte för egendom vars värde är ringa, om det inte finns särskilt vägande skäl för att ersättningen ska betalas ut.

106 §

Ersättning för produktionsförluster

Om ett förbud, ett villkor, en begränsning eller en åtgärd som bestämts med stöd av 23, 25 eller 26 §, 32 § 2 mom., 34 eller 36 § eller 39 § 1 mom. för att bekämpa eller förhindra spridning av en djursjukdom som lätt sprider sig eller en ny, allvarlig djursjukdom förhindrar eller försvårar djurproduktionen, kan sådana ekonomiska skador som föranleds därav, och som avsevärt försvårar aktörens utkomst, ersättas av statens medel inom ramen för de anslag som i statsbudgeten anvisats för ändamålet.

I ersättning kan betalas högst tre fjärdedelar av skadans storlek.

107 §

Verksamhet som inte omfattas av ersättningar

Ersättningar som anges i 102—105 § betalas inte för förluster som har uppstått vid bearbetning av livsmedel, tillverkning av andra djurprodukter eller foder eller saluföring av livsmedel eller andra produkter.

108 §

Ansökan om ersättning samt förhandsersättning

Ansökan om ersättningar som avses i detta kapitel ska göras hos Livsmedelssäkerhetsverket, som beslutar om beviljande av dem. Ersättning enligt 103 § ska sökas inom två månader efter det att djuret har avlivats, slaktats eller rensats. Övriga ersättningar ska sökas inom tre månader efter det att de åtgärder som berättigar till ersättning har vidtagits eller ett förbud, ett villkor eller en begränsning upphört att gälla. Till ansökan ska fogas en tillräcklig utredning om kostnaderna och skadorna.

Om sökandens rätt till ersättning är uppenbar, kan Livsmedelssäkerhetsverket betala förhandsersättning till sökanden.

Närmare bestämmelser om innehållet i den utredning som ska fogas till ansökan får ut-

färdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

109 §

Grunder för vägran att betala ersättning

Rätten till ersättningar enligt detta kapitel går helt eller delvis förlorad om den som annars skulle vara berättigad till ersättning har brutit mot denna lag, lagen om ett system för identifiering av djur, lagen om veterinärgränskontroll, bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av dem eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag, eller inte har iakttagit ett förvaltningsbeslut som fattats med stöd av dessa lagar eller rättsakter. Rätten till ersättningar går också förlorad om den som annars skulle vara berättigad till ersättning vid anskaffandet av djuret eller den övriga egendomen hade eller, med beaktande av omständigheterna, borde ha haft kännedom om att djuret lider av den sjukdom som ligger till grund för ersättningen eller att egendomen är kontaminerad.

Ersättningar enligt detta kapitel betalas inte heller av statens medel när den som annars skulle vara berättigad till ersättning har fått eller är berättigad att få ersättning för samma skada från en fond som inrättats av Europeiska unionen.

110 §

Återkrav av ersättning och statens regressrätt

Den som i förhandsersättning enligt 107 § 2 mom. har betalats ett högre belopp än vad han eller hon har rätt till, är skyldig att betala tillbaka det överbetalda beloppet inom en månad från det att han eller hon fick kännedom om den slutliga ersättningen.

Ersättningen ska återbetalas helt eller delvis om mottagaren i samband med ansökan om ersättning har lämnat oriktiga eller vilseledande uppgifter eller hemlighållit uppgifter och detta har påverkat beviljandet av ersättningen.

Den som uppsåtligt eller av vållande har orsakat att den sjukdom som ligger till grund för ersättningen har spridits till djur som ägs

av någon annan, ska åläggas att helt eller delvis ersätta staten för kostnader och ersättningar som till följd av förfarandet har betalats av statens medel.

Om förhandsersättning som betalats till för högt belopp inte betalas tillbaka inom den tid som anges i 1 mom. eller om ett annat belopp som ska returneras eller ersättas inte betalas senast på den förfalldag som satts ut av Livsmedelssäkerhetsverket, ska till staten betalas en årlig dröjsmålsränta enligt den räntesats som avses i 4 § 1 mom. i räntelagen (633/1982). I fråga om indrivning av kostnader och ersättningar gäller lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

18 kap.

Administrativa tvångsmedel

111 §

Föreläggande

Tillsynsmyndigheten kan ålägga den som bryter mot denna lag, bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag, eller den som inte har iakttagit ett förvaltningsbeslut som fattats med stöd av denna lag eller en rättsakt att omedelbart eller inom en tid som är tillräckligt lång med avseende på ärendets natur fullgöra sin skyldighet.

112 §

Förbud och begränsning

Regionförvaltningsverket kan tills vidare förbjuda förflyttning av djur som tillhör mottagliga arter eller produkter från dem till eller från djurhållningsplatsen eller begränsa sådan förflyttning tills vidare, om verksamheten kräver tillstånd eller godkännande enligt denna lag och något sådant tillstånd eller godkännande inte har beviljats, eller om det i fråga om djurhållningsplatsen och djuren på djurhållningsplatsen inte har iakttagits

1) de ålägganden som föreskrivits med stöd av 7 § 2 mom.,

2) de ålägganden som ingår i den obligatoriska hälsoövervakning som avses i 8 §,

3) de ålägganden som har att göra med obligatorisk vaccinering eller behandling enligt 11 §,

4) de ålägganden eller förbud som avses i 44 § 1 mom. 1—6 punkten och som är till för att förhindra spridning av djursjukdomar som lätt sprider sig.

En förutsättning för att ett förbud eller en begränsning ska meddelas är dessutom att ett föreläggande som avses i 111 § inte har iakttagits inom utsatt tid och att förfarandet medför allvarlig risk för spridning av en djursjukdom som ska bekämpas eller fara för människors hälsa. Ett förbud eller en begränsning får meddelas endast i den utsträckning som behövs för att kontrollera spridningsrisken. Förbudet eller begränsningen ska upphävas om det vid en inspektion konstateras att de ålägganden som avses i 1 mom. har iakttagits, och om resultaten av undersökningarna visar att den djursjukdom vars spridning nämnda ålägganden ska förhindra inte förekommer på djurhållningsplatsen.

Vid behandlingen av ett ärende som avses i 1 mom. kan regionförvaltningsverket temporärt meddela ett förbud eller en begränsning som avses i momentet, om detta är nödvändigt på grund av en omedelbar fara för djurs hälsa eller folkhälsan. Ett temporärt förbud eller en temporär begränsning är i kraft till dess att regionförvaltningsverket fattar ett slutligt avgörande i ärendet. Regionförvaltningsverket ska se till att de utredningar som ärendet kräver görs utan dröjsmål.

113 §

Återkallande av godkännande, tillstånd eller registrering

Den tillsynsmyndighet som fattar beslut om godkännande, tillstånd eller registrering kan återkalla godkännandet av en biosektor, en seminestation, en embryosamlingsgrupp eller en embryoproduktionsgrupp, ett spermalager, en karantän, en aktör som avses i 61 §, en desinficeringsplats för transportfordon, en plats för byte av vattnet i transportbehållare eller ett laboratorium, återkalla tillståndet för

odling eller rensning av vattenbruksdjur eller registreringen av en aktör som avses i 60 eller 70 §, om de föreskrivna villkoren för godkännande, beviljande av tillstånd eller registrering inte längre uppfylls eller om verksamheten i väsentlig grad bryter mot denna lag eller mot bestämmelser eller beslut som utfärdats med stöd av den. Ett godkännande eller ett tillstånd kan också återkallas om verksamheten medför allvarlig risk för att en djursjukdom som ska bekämpas sprids eller fara för människors hälsa och denna risk eller fara inte kan förhindras på något annat sätt. En förutsättning för att ett godkännande, ett tillstånd eller en registrering ska återkallas i ovan nämnda fall är dessutom att ett föreläggande enligt 111 § om att avhjälpa bristen inte har iakttagits inom utsatt tid.

Ett godkännande eller ett tillstånd ska också återkallas om verksamheten har upphört annat än tillfälligt. Godkännandet av en biosektor ska dessutom återkallas om det inom biosektorn konstateras förekomma den djursjukdom som ska bekämpas och i fråga om vilken biosektorn har fått tillstånd att avvika från de krav som föreskrivits eller ställts för att förhindra sjukdomsspridningen.

Tillsynsmyndigheten kan förbjuda en aktör att bedriva den verksamhet som godkännandet, tillståndet eller registreringen avser under tiden för behandlingen av ett ärende som avses i denna paragraf, om bristen är sådan eller verksamheten är av sådan art att människors eller djurs hälsa äventyras. Förbudet kan meddelas för en tid av högst två veckor. Om beslutet inte har fattats inom denna tid, kan tidsfristen förlängas. Förbudet kan gälla i över en månad enbart om beslutsfattandet har fördröjts av skäl som beror på aktörens förfarande eller försummelse.

114 §

Åtgärder när ett djur eller en produkt som införts från en annan medlemsstat inte uppfyller kraven för förflyttning

Om det vid en inspektion som avses i 64 § eller vid en annan inspektion som gjorts med stöd av lagen konstateras att ett djur eller en djurprodukt som kommer från en annan med-

lemsstat eller de dokument som åtföljer djuret eller produkten inte uppfyller de krav som ställs på dem i 9 kap., kan regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska hållas i karantän eller isoleras på destinationsplatsen eller på en annan plats som verket anvisar, eller att produkten ska förvaras på destinationsplatsen eller på en annan plats som verket anvisar till dess att aktören har avhjälpt bristerna.

Om bristerna inte kan avhjälpas eller om de inte har avhjälpats inom utsatt tid, kan regionförvaltningsverket bestämma att djuret ska avlivas eller produkten förstöras. Det kan alternativt, om aktören samtycker till det, bestämmas att djuret eller produkten ska returneras till den medlemsstat som djuret eller produkten importerats från, om den behöriga myndigheten i den medlemsstaten godkänner returneringen, eller att djuret eller produkten ska behandlas eller att djuret ska hållas i karantän, om den risk för spridning av en djursjukdom som anknyter till djuret eller produkten på det viset kan avlägsnas.

I ett beslut som gäller de åtgärder som avses i 1 eller 2 mom. kan det ställas villkor som gäller åtgärderna och som är nödvändiga för att förhindra spridningen av djursjukdomar. Aktören ansvarar för att åtgärderna genomförs. Regionförvaltningsverket övervakar att åtgärderna genomförs.

Närmare bestämmelser om de åtgärder som avses i 1 och 2 mom. får i enlighet med vad som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning om djurhälsa utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

115 §

Vite och tvångsutförande

Regionförvaltningsverket eller Livsmedels- och veterinärmyndigheten kan förena ett förbud, en begränsning eller ett föreläggande som avses i 111, 112 eller 114 § med vite eller hot om att det som försummats utförs på den försumliges bekostnad.

I ett ärende som gäller vite, hot om tvångsutförande eller tvångsutförande iakttas viteslagen (1113/1990).

19 kap.

Straffbestämmelser

116 §

Straffbestämmelser

Bestämmelser om straff för orsakande av risk för spridning av en djursjukdom finns i 44 kap. 4 a § i strafflagen (39/1889).

Den som uppsåtligt eller av oaktsamhet

1) försummar skyldigheten att genomföra hälsoövervakning enligt 8 § 1 mom., skyldigheten att vaccinera och behandla djur enligt 11 § 2 mom. eller skyldigheten att ordna djurutställningar enligt 12 § 1 mom.,

2) släpper ut ett djur i naturen i strid med 13 § 1 mom.,

3) försummar sin skyldighet enligt 14 § att anmäla misstanke om en djursjukdom hos ett djur i sin ägo eller besittning eller försummar sin skyldighet att göra en anmälan som avses i 15 §,

4) inte iakttar ett förbud, ett villkor eller en begränsning som avses i 23 § 1 mom., 25 §, 26 § 1 eller 2 mom., 28 § 2 mom., 29 § 2 mom., 32 § 2 mom., 34 § 1 mom., 36 § 1 mom., 40 § 3 mom., 41 §, 44 § 1 mom. eller 45 § och som är till för att förhindra spridning av eller för utrotning av en djursjukdom som ska bekämpas, eller försummar en åtgärd som ålagts eller föreskrivits i eller med stöd av nämnda bestämmelse,

5) försummar sin biståndsskyldighet enligt 26 § 3 mom. eller 39 § 3 mom.,

6) försummar sin skyldighet att göra upp en beredskapsplan enligt 43 §,

7) bedriver verksamhet som kräver tillstånd, godkännande, registrering eller förhandsanmälan enligt denna lag i strid med 46, 55, 60, 61, 63, 70, 77 eller 81 §,

8) importerar eller exporterar djur eller djurprodukter som inte uppfyller de krav som med stöd av 58 eller 69 § har föreskrivits för förflyttning av djur eller produkter, eller transporterar djur i strid med bestämmelserna i 73—75 §,

9) försummar sin skyldighet att förvara dokument enligt 65 eller 72 §, eller

10) bryter mot ett förbud eller en begränsning som meddelats med stöd av 59 eller 112

§ eller försummar åtgärder som ålagts med stöd av 68 eller 114 §,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för djursjukdomsförseelse dömas till böter.

Tillsynsmyndigheten kan låta bli att anmäla en förseelse till förundersökningsmyndigheten, om gärningen eller försummelsen är ringa och det inte är fråga om tredska mot myndighetens förbud och förelägganden.

Den som bryter mot ett förbud eller åläggande som har meddelats med stöd av denna lag och förenats med vite, kan lämnas obestraftad för samma gärning.

20 kap.

Sökande av ändring

117 §

Sökande av ändring

I ett beslut av tillsynsmyndigheten som meddelats med stöd av denna lag eller en EU-rättsakt som genomförs genom denna lag får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Ett beslut av tillsynsmyndigheten som föreskrivs i denna lag ska verkställas trots att ändring har sökts, om beslutet till sin karaktär är sådant att det måste verkställas utan dröjsmål eller om verkställigheten inte kan uppskjutas av skäl som har att göra med skydd av djurs eller människors hälsa eller säkerställande av livsmedelssäkerheten.

Rättelse i avgifter som ska tas ut till staten för åtgärder enligt denna lag får sökas i enlighet med vad som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

Tillsynsmyndigheten har rätt att söka ändring i ett beslut av besvärmyndigheten genom vilket ett beslut av tillsynsmyndigheten har upphävts eller ändrats.

21 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

118 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den .

Genom denna lag upphävs lagen om djursjukdomar (55/1980) och lagen om bekämpande av djursjukdomar, som med lätthet sprida sig (488/1960). Det inledande stycket och 9 punkten i 12 § 1 mom. samt 12 § 2—4 mom., 12 f § och 15 § 5 mom. i lagen om djursjukdomar förblir emellertid i kraft till dess att de upphävs särskilt.

Om det någon annanstans i lagstiftningen hänvisas till de lagar som nämns i 2 mom., ska bestämmelserna i denna lag efter det att den trätt i kraft tillämpas i stället för de lagarna.

Förordningar av jord- och skogsbruksministeriet och beslut av jord- och skogsbruksministeriets veterinär- och livsmedelsavdelning som utfärdats med stöd av de lagar som nämns i 2 mom. förblir i kraft, till den del de inte står i strid med denna lag, till dess att något annat föreskrivs.

119 §

Övergångsbestämmelse

Seminstationer, embryosamlingsgrupper och embryoproduktionsgrupper, spermalager, karantäner, aktörer med tillstånd för odling eller rensning av vattenbruksdjur, aktörer som registrerats för transporter av djur, embryon eller könsceller inom Europeiska unionen och laboratorier, som innan denna lag träder i kraft har godkänts eller registrerats i enlighet med lagen om djursjukdomar eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av den, får utan separat godkännande eller anmälan fortsätta sin verksamhet i enlighet med de beslut som gäller dem.

Den som exporterar djur eller djurprodukter utanför Europeiska unionen ska registrera sig i enlighet med 70 § i denna lag och ett laboratorium för anmälningspliktiga djursjukdomar ska göra en anmälan enligt 81 § i denna lag inom ett år efter lagens ikraftträdande. Inom samma tidsfrist ska en aktör som är ansvarig för en djurhållningsplats göra en skriftlig beskrivning över de förfaranden som på primärproduktionsplatsen iakttas för skydd mot djursjukdomar eller göra upp en beredskapsplan enligt 43 § i denna lag.

2.

Lag**om ändring av 44 kap. i strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 44 kap. i strafflagen (39/1889) en ny 4 a § som följer:

<p>44 kap.</p> <p>Om brott som äventyrar andras hälsa och säkerhet</p> <p>4 a §</p> <p><i>Orsakande av risk för spridning av en djursjukdom</i></p> <p>Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet i strid med lagen om djursjukdomar (/) eller en bestämmelse eller föreskrift som utfärdats med stöd av den</p> <p>1) importerar eller exporterar, förflyttar, hanterar, innehar eller överlåter djur, embry-</p>	<p>on eller könsceller av djur, andra djurprodukter eller andra föremål eller ämnen, eller</p> <p>2) underlåter att iaktta ett förbud eller en begränsning som meddelats för att förhindra spridning av en djursjukdom,</p> <p>så att gärningen är ägnad att orsaka fara för någon annans liv eller hälsa eller allvarlig fara för djurs hälsa ska, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för <i>orsakande av risk för spridning av en djursjukdom</i> dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.</p> <p>Denna lag träder i kraft den 20 .</p>
---	---

3.

Lag**om ändring av 23 § i veterinärvårdslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i veterinärvårdslagen (765/2009) 23 § 1 mom., sådant det lyder i lag 353/2011, som
följer:

23 §

Ersättning för tillsynsuppgifter

För utförandet av tillsynsuppgifter som avses i 15 § 2 och 3 mom. får kommunen ersättning av statsmedel. Ersättningen beräknas utifrån de direkta kostnader som tillsynen har

förorsakat kommunen. Ersättningen får inte överskrida beloppet av de faktiska kostnaderna.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.**Lag****om upphävande av 1 § 1 mom. 7 punkten i lagen om landsbygdsnäringsnämnd**

I enlighet med riksdagens besluts föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 1 § 1 mom. 7 punkten i lagen om landsbygdsnäringsnämnd (1203/1992), sådan punkten lyder i lag 1468/2009.

2 §

Denna lag träder i kraft den 20 .

Helsingfors den 20

Republikens President

XX

Maa- ja metsätalousministeri *Jari Koskinen*

*Bilaga
Parallelltext*